DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 74. | Czwartek 3 (15) Kwietnia. | 1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie, oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i w Urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej Numer 487, jak i w innych jej miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8;—półrocznie rs. 4;—kwartalnie rs. 2;— miesięcznie kop. 67.— Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się.—Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5;—w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10;—półrocznie rs. 5;—kwartalnie rs. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina a na inne po kop. 92 na mies.

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.—Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą trzy miesiące; przyjęte, wrazie potrzeby podlegają skróceniom.—Listy przyjmują się tylko frankowane.— Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia *tegoż samego dnia*, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9-tą z rana. — Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12-ej do 1-ej po południu.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 3 (15) Kwietnia.

Reskrypt Cesarski.—Najwyższym reskryptem do jenerał-gubernatora Finlandji, jenerał-adjutanta hrabiego Adlerberga 3-go, z d. 26 lutego (10 marca) 1869 r., Najjaśniejszy Pan, zaliczywszy go do fińskiego batalionu strzelców gwardji, oświadczyć mu raczył zupełną wdzięczność za niezmordowaną i pożyteczną jego czynność na urzędzie jenerał-gubernatora wielkiego księstwa finlandzkiego i za skuteczne wykonanie widoków i zamiarów Jego Cesarskiej Mości.

Awans. — Przez Najwyższy rozkaz w ministerstwie spraw wewnętrznych, z d. 28 marca, wice-gubernator suwałkski, radca stanu *Fribes*, awansowany został na rzeczywistego radcę stanu (od 22 marca 1869 r.).

Ordery zagraniczne. — Najjaśniejszy król pruski udzielił niżej wymienionym osobom ordery Orła Czerwonego: pełniącemu obowiązki głównego dowódcy portu kronsztadzkiego, jenerał-adjutantowi kontr-admirałowi *Lesowskiemu*, i naczelnikowi eskadry pancernej, starszemu flagmanowi floty baltyckiej, wice-admirałowi *Butakowowi 1-u*—2 klasy z gwiazdą; naczelnikowi obserwatorjum kompasowego w Kronsztadzie, kapitanowi 2-ej klasy *Bielawienecowi 1-u* i dowódcy parostatku „Newa" kapitanowi-lejtnantowi *Silwerstwanowi 1-u*—3 klasy. Na przyjęcie i noszenie tych orderów, zapadło 24 marca Najwyższe Jego Cesarskiej Mości zezwolenie.

SPRAWOZDANIE
z postępu czynności sprawdzenia tabel likwidacyjnych z miast, za miesiąc Luty 1869 r.

Numer	Komisje.	Ilość tabel przedstawionych.	w tej liczbie ułożonych przez samych komisarzy.	Ilość sprawdzonych tabel z miast: prywatnych.	Instytutowych.	Majorackich.	Razem	Tabele sprawdzone obejmują: Dymów.	Morgów	W przecięciu przypada na jeden dym. Morgów.	Prętów.	Ilość tabel przedstawionych Komitetowi Urządzającemu.
1	Warszawska . . .	32	2	29	2	—	31	2,964	17,970	6	20	30
2	Kaliszska	75	26	37	38	—	75	5,959	24,497	4	33	67
3	Lubelska . . .	61	2	54	7	—	61	12,871	67,253	5	68	60
4	Kielecka . . .	23	3	17	4	—	21	3,392	17,400	5	127	20
5	Łomżyńska. . . .	16	4	14	1	1	16	2,325	10,331	4	133	14
6	Petrokowska . . .	22	3	22	—	—	22	2,719	17,169	6	94	13
7	Radomska	43	3	24	2	—	26	2,956	19,060	4	69	11
8	Siedlecka	38	3	37	1	—	38	7,724	77,779	10	20	22
9	Suwałkska. . . .	6	—	6	—	—	6	554	2,477	4	147	12
10	Płocka	16	—	12	4	—	16	1,861	12,645	6	238	5
	W ogóle . . .	332	46	252	59	1	312	43,325	266,581	6	15	254

Z liczby przedstawionych Komitetowi Urządzającemu tabel 254

Komisja Centralna zatwierdziła 193

podług tych tabel przyznano:

mieszczanom-rolnikom na dymów . 13,775

innym mieszkańcom miast . . . 11,286 d. 25,061

gruntów użytkowych:

mieszczanom-rolnikom morgów . 100,642

innym mieszkańcom miast . . . 9,520 m. 110,162

w przecięciu na jeden dym około mórg 3 prętów 298

właścicielom miast wynagrodzenia:

za grunta przeszłe na własność mieszczan-rolników . . . . . . rsr. 541,218

innych mieszkańców miast . rs. 303,262 rs. 844,480

w przecięciu za jeden mórg około rsr. 7 kop. 66

czyli za diesiatinę . . . . rsr. 15 kop. 32

Z liczby przedstawionych tabel nie zatwierdzono . 61

Z tego zwrócono Komisjom dla poprawienia . 49

dla dokonania oszacowania 4

nierozpoznano z powodu nieotrzymania zażądanych wiadomości 6

przypada do rozpoznania 2

Z liczby tabel przez Komisję Centralną zatwierdzonych:

a) odesłano do Komisji Likwidacyjnej dla dalszego postąpienia 175

b) przygotowuje się do odesłania 18

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY
przez Emila Gaboriau.

CZĘŚĆ PIERWSZA

WYZYSKIWANIE.

XX.

(Ciąg dalszy patrz Nr. od 259 z r. z. do 70).

— Tak mniemasz? zapytał baron.

— Nie tylko mniemam, lecz jestem pewną tego. Zresztą, pan Andrzej nas słucha — niech więc objawi swoje pod tym względem zdanie.

Andrzej, który pomimo ciężkiego smutku, nie stracił energji ani przytomności umysłu, słuchał istotnie z całą uwagą rozmowy pomiędzy dwojgiem swoich nowych przyjaciół — a zawezwany obecnie przez panią Bois d'Ardon, rzekł:

— Podzielam zdanie pani wice-hrabiny—gdyż byłoby nieroztropnie i niebezpiecznie nawet, uwiadamiać pannę Sabinę, że odkryliśmy tajemnicę, która do niej raczej niż do nas należy.

Wice-hrabina skinęła głową na znak potwierdzenia słów malarza, który mówił dalej:

— Mam sposób daleko prostszy i pewniejszy. Oto gdyby pani wice-hrabina raczyła jutro poprosić Modestę, ażeby przybyła w południe na róg alei Matignon, gdzie będę oczekiwał na nią, pewny jestem, że otrzymam przez nią wszelkie, najbardziej szczegółowe wiadomości.

To się nazywa mówić rozsądnie! zawyrokowała pani Bois d'Ardon—Dobrze więc, panie Andrzeju—jutro od samego rana pojadę odwiedzić Oktawjusza i wypełnię tam ściśle pańskie zlecenie...

To mówiąc, zatrzymała się nagle i z lekkim okrzykiem zdziwienia spójrzała na stojący nad kominkiem zegar, który wskazywał czterdzieści minut na dwunastą.

— Ach! mój Boże! zawołała strwożona. Wszakże to północ blizko — a jam nie ubrana jeszcze na dzisiejszy bal w ambasadzie austrjackiej!

I w tejże chwili zarzucając wdzięcznie na ramiona przepyszny kaszmir, rzuciła się ku drzwiom, wołając:

— Do jutra! Gontranie, wstąpię do ciebie jadąc do bulońskiego lasku.

Wszystko to odbyło się tak szybko, że pan de Breulh, nie zdążył ani zadzwonić aby poświecono wice-hrabinie, ani ją odprowadzić. Wybiegłszy zaś z gabinetu, już jej nie dojrzał wcale.

Uspokojeni znacznie, Andrzej i pan de Breulh, długo jeszcze siedzieli przed kominkiem rozmawiając poufale z sobą, jak ludzie wspólnym smutkiem dotknięci.

Nazajutrz z rana, rozstając się z sobą, byli już jakby dawnymi przyjaciołmi, oddani sobie duszą i sercem nawzajem. Baron chciał odwieźć do domu Andrzeja, lecz młody malarz, nie przystał na to, prosząc jedynie o pożyczenie mu czapki i paletota, który włożył pod swoją bluzę.

Dziś więc, za kilka godzin, wyrzekł odchodząc, dowiem się wszystkiego przez Modestę. Oby tylko ta szlachetna lecz i lekkomyślna razem, wice-hrabina nie zapomniała o mnie!

Lecz pani Bois d'Arton — umiała być poważną w potrzebie — i powróciwszy z balu nie położyła się wcale, aby zdążyć przed dziesiątą z rana do pałacu państwa Mussidan.

Tak więc, gdy Andrzej o samem południu przybył na umówione miejsce, zastał tam już oczekującą na niego Modestę.

Ta wyborna dziewczyna, wyglądała jak gdyby ją wykopano z grobu; spojrzawszy na jej twarz wybladłą i zapadłe oczy, można było przekonać się łatwo, że podzielała wszystkie cierpienia swej ukochanej panienki.

Modesta zawiadomiła przedewszystkiem Andrzeja, że Sabina dotąd jeszcze nie odzyskała przytomności. Wprawdzie, lekarz domowy nie trwożył się takim stanem hrabianki—jednakże zażądał zwołania konsyljum. Po za obrębem tego, strapiona subretka nie mogła nic nowego powiedzieć Andrzejowi, gdyż w istocie, sama nie wiedziała o niczem.

Pomimo to jednak, rozmowa Andrzeja z Modestą trwała bardzo długo a przy rozstaniu przyrzekli so

Komisja Likwidacyjna zarządziła wypłatę wynagrodzenia właścicielom listami likwidacyjnemi:

z tabel	131
na sumę . . . rs.	701,408

Z Komitetu Urządzającego odesłano do miejscowych Komisij Spraw Włościańskich dla wprowadzenia w wykonanie tabel. 127

Zwrócono z Komisij tabel ostatecznie w wykonanie wprowadzonych 10

Oddano do Archiwum dla zachowania, ostatecznie w wykonanie wprowadzonych tabel . . . . 1.

Rektor Szkoły Głównej. — Profesor zwyczajny Szkoły Głównej Dr Henryk Lewestam niezależnie od serji wykładanych prelekcij publicznych, będzie miał jeden odczyt na korzyść niezamożnych studentów. Odczyt ten traktujący o dramacie Wiktora Hugo „Hernani,” odbędzie się w auli Szkoły Głównej d. 24 kwietnia (6 maja) o godzinie 1-ej po południu. Cena miejsc numerowanych kop. 50, nienumerowanych kop. 30. Biletów dostać można w księgarniach pp. Gebetnera i Wolfa, Orgelbranda, Sennewalda i Hösicka oraz przy wejściu do auli. Bilety abonamentowe wydane na inne prelekcje, na ten odczyt nie służą.

Kasa Oszczędności Miasta Warszawy z Kantorem Pomocniczym w gmachu szkolnym za kościołem św. Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 30 Marca (11 Kwietnia) r. bież. włącznie, wydała książeczek nowych 59, na które tudzież na dawniejsze w 330 wnioskach złożono rub. sr 5,963 kop. 70. Na żądanie zaś 137 uczestników (prócz procentu rsr. 16 kop. 49, należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rs. 5,617 kop. 21 ½ i umorzyła książeczek 37. Przeto uczestników 18,956, posiada kapitał rub. sr. 670,172 kop. 36.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 3 (15) Kwietnia.

Z powodu przypadającej 15 sierpnia r. b. stuletniej rocznicy urodzin cesarza Napoleona I, synowiec jego, obecnie panujący cesarz francuzów, w liście do ministra stanu oznajmił, iż najlepszym sposobem uczczenia tego święta, będzie polepszenie losu jego towarzyszów broni, i w tym celu polecił podwyższyć dożywotnie pensje pobierane przez dawnych żołnierzy pierwszej rzeczypospolitej i pierwszego cesarstwa, dodając, iż w epoce wzrastającego sceptycyzmu, właściwem jest nagradzanie patrjotycznego poświęcenia. — Dzienniki i korespondencje paryzkie uwydatniają powodzenie mowy margrabiego de Lavalette, który po raz pierwszy przemawiał z trybuny i odrazu okazał zdolności wielkiego mówcy, kiedy poprzednio jego usunięcie się, po 19 stycznia, z rady korony, przypisywano właśnie brakowi tych zdolności.

Odroczenie odwołania wojsk francuzkich z Rzymu, minister ten motywował nie nieufnością względem prawości zamiarów gabinetu florenckiego, lecz tem, że siły zbrojne papiezkie nie są dostateczne do utrzymania na wszystkich punktach porządku. *Constitutionnel* w mowie tej upatruje potwierdzenie swego doniesienia, że rząd francuzki robił nowe usiłowania w celu przeprowadzenia *modus vivendi* pomiędzy stolicą apostolską a Włochami. — Amnestja udzielona obecnie przez Piusa IX z powodu jego sekundycji, rozciągająca się i na przestępstwa polityczne, przyczyniając się do zagładzenia wspomnień Mentany, może pomódz także do zbliżenia się pomiędzy Włochami a stolicą apostolską na podstawie konwencji wrześniowej.

Dzienniki belgickie zaprzeczają powtórzonym przez nas wczoraj doniesieniom półurzędowych dzienników paryzkich o biegu układów pomiędzy p. Frère-Orban a ministrami francuzkiemi, a mianowicie o przystaniu na oddanie w 30-letnią dzierżawę eksploatacji dwóch linij kolei belgickich, kompanji francuzkiej wschodniej kolei. Ponieważ jednak p. Frère Orban, jak zapewnia *La France*, już doręczył swe propozycje p. Gressier, ministrowi handlu, przeto niepewność w tym przedmiocie wkrótce zniknie.

Okoliczność, że w Madrycie na jednem z ostatnich posiedzeń kortezów, nie znalazła się dostateczna liczba deputowanych do obradowania, wskazuje, że uważają tam roztrząsanie konstytucji za daleko mniej ważną sprawę, niż kwestję obsadzenia tronu. Marszałek Prim, który dotąd zachowywał zupełną ogledność względem kandydatur do tronu, obecnie na zgromadzeniu progresistów oświadczył, iż nigdy nie przyłoży ręki do restauracji Burbonów; po oświadczeniu tem, które stanowiło zaprzeczenie twierdzeniom dzienników francuzkich o jego przychylności dla kandydatury księcia Asturji, nie wiadomo którego kandydata stronę trzyma marszałek Prim, a ponieważ jawnie i stanowczo oświadczył się niejednokrotnie na korzyść monarchji, przypisują mu myśl wyniesienia siebie samego na tron. W obecnej chwili nie ma na widoku ani jednej kandydatury, ani jednej kombinacji, któraby zapowiadała trwałe istnienie. Po stanowczej odmowie Dom Fernanda, książę Montpensier za pomocą dziennika *Correspondencia* oznajmił, iż był gotów przyjąć koronę hiszpańską z rąk kortezów tylko przez poświęcenie, dla utrwalenia zwycięztwa rewolucji, teraz zaś pragnie tylko spokoju; restauracja Burbonów jak wiadomo jest niemożliwa, kandydatura księcia Aoste, już została zapomniana, o Esparterze przestano mówić, zaś kandydatura austrjackiego arcyksięcia Alberta, była dziełem nowiniarzy; utworzeniu dyrektorjatu z pp. Serrano, Prima i Rivero, stoi na zawadzie niezgodność pomiędzy pierwszymi dwoma w kwestji tronowej. Zatem powierzenie dyktatury Primowi, proponowane przez dzienniki progresistowskie, nie jest zbyt nieprawdopodobnem.

Mianowanie p. Ypsilanti, posłem greckim przy dworze francuzkim, okazuje bezzasadność pogłosek, według których p. Rangabe, będąc źle widzianym w Konstantynopolu, miał wkrótce powrócić na swe stanowisko do Paryża.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Florencja, *14 (2) kwietnia.* **Zapowiedziana interpelacja o Rzymie i polityce zagranicznej została odroczona, na żądanie p. Menabrea, wymotywowane potrzebą utrwalenia kraju.**

Bukareszt, *14 (2) kwietnia.* **Krążą pogłoski o przesileniu gabinetowem. Otwarcie izby nastąpi 11-go maja. Książę w sobotę jedzie do Jass.**

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Wiedeń, 12 kwietnia (31 marca).* Misja włoska przyjmowaną była dziś przez cesarza i zaproszoną została do stołu cesarskiego. *(Wolffs T. B.).*

* *Paryż, 12 kwietnia (31 marca).* Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego, w dalszym ciągu rozpraw nad budżetem, minister wojny, zbijając wniosek postawiony przez Picard'a, dowodził niezbędności utrzymania nadal wielkich komendantur militarnych. Budżet ministerstwa wojny jest ze wszech miar normalny. Całkiem bezużytecznem jest zaprzątać się kwestją wyruszenia w pole, albowiem cała druga część kontyngensu otrzymała urlopy do domów. Zresztą organizacja militarna dozwala przejść w ciągu 8 dni ze stopy pokojowej na stopę wojny, bez zwoływania wielkich kontyngensów. (*Tamże*).

* *Paryż, 12 kwietnia (31 marca). Etendard*, wbrew przeciwnego twierdzenia dziennika *Correspondencia* co do pożyczki księcia Montpensier, utrzymuje się przy swojem zdaniu mówiąc: Kilku członków stronnictwa orleańskiego postanowiło na prośbę jednej osoby, której nazwiska nie chcemy wymieniać, dostarczyć księciu Montpensier siedm miljonów fr. w drodze prywatnej subskrypcji. Operacja ta finansowa doszła do skutku, jak skoro tylko książe Aumale

---

bie wzajemnie schodzić się co dzień rano i wieczorem w oznaczonych godzinach, w temże samem miejscu.

Przez całe dwa dni następne, stan zdrowia Sabiny nie odmienił się prawie. Andrzej cierpiał straszliwie. Cały ten czas schodził mu na przebieganiu od siebie do alei Matignan a ztamtąd do mieszkania pana de Breulh, gdzie niekiedy spotykał i panią Bois-d'Ardon także.

Nakoniec, trzeciego dnia rano, zastał Modestę, smutniejszą niż zwykle—uwiadomiła go ona że katalepsja ubezwładniająca hrabiankę już minęła wprawdzie, lecz że właśnie od tego momentu Sabina popadła w straszliwą gorączkę nerwową.

Wierna subretka i Andrzej, tak byli zajęci wspólną boleścią, że nie spostrzegli nawet przechodzącego obok nich Florestana, kamerdynera hrabiego de Mussidan, który biegł oddać na pocztę miejską list, adresowany do pana B. Mascarot.

— Powiedz mi, Modesto, rzekł Andrzej głosem zaledwie słyszeć się dającym—ona jest w niebezpieczeństwie?... w wielkiem niebezpieczeństwie — wszak prawda?

— Doktorzy mówią, że przesilenie nie potrwa długo, i że dziś jeszcze wszystko się rozstrzygnąć musi. Przyjdź więc pan tu znowu o piątej godzinie z południa.

Andrzej oddalił się szybkim krokiem, właściwym ludziom którzy stracili zmysły. Cały zgorączkowany, przybył do pana de Breulh. Myśl, że Sabina może umierać w tej chwili a on, człowiek do którego ta urocza dziewica należała duchem i sercem, nie może wziąść jej ostatniego tchnienia — przejmowała go wściekłością.

Istotnie, stan umysłu Andrzeja był tak zatrważającym, że p. de Breulh, o naznaczonej przez Modestę godzinie, musiał mu towarzyszyć na schadzkę.

Nie doszli jeszcze do rogu alei, gdy spostrzegli Modestę przybiegającą do nich, która zawołała radośnie:

— Panna zasnęła! doktór powiedział, że ocalona z pewnością!

Andrzej zachwiał się tak, iż p. de Breulh musiał go przeprowadzić do poblizkiej ławki, na którą młody malarz upadł bezsilnie.

Żaden z obadwu ani pomyślał nawet, że w tej chwili właśnie obadwaj są śledzeni pilnie...

A przecież, o dwadzieścia kroków od owej ławki, dwaj ludzie: B. Mascarot i Florestan, patrzyli uważnie na najmniejsze ich poruszenia.

Po otrzymaniu znanego nam listu od Florestana, czcigodny rajfur, zbiegł szybko ze schodów, a zabrawszy gotowy powóz Hortebiz'a, kazał się zawieźć jak najprędzej do sławnej gospody ojca Canon, gdzie raz już widzieliśmy go z Florestanem. Nie zastał tam wszakże jeszcze dystyngowanego kamerdynera hrabiego Mussidana i musiał nań oczekiwać z niespokojnością straszliwą. Dopiero gdy przybyły po jakimś czasie Florestan, uwiadomił go, że przesilenie choroby Sabiny przeszło szczęśliwie — poczciwy Babtysta uspokoił się znacznie.

W dalszej jednak rozmowie Mascarot dowiedziawszy się od Florestana o codziennych schadzkach Modesty z Andrzejem, którego złośliwy lokaj nazywał kochankiem panienki — zmarszczył czoło i rzekł z westchnieniem:

— Ach! cóżbym dał za to, gdybym mógł być przytomnym jednej z takich schadzek, choćby zdaleka tylko!..

— Ależ, zdaje mi się, odrzekł Florestan, że nic łatwiejszego nad zaspokojenie tego życzenia.

I patrząc na piękny, emaljowany i kameryzowany zegarek swój, widocznie przedtem damski, piękny lokaj dodał:

— Właśnie o tej porze, lub za chwilę jeszcze, tak ciekawa dla pana schadzka, ma lub będzie miała miejsce, zresztą, odbywa się ona zawsze w tem samem miejscu i o jednej codzień godzinie—a przeto, kochany papo, jeżeli serce ci dyktuje...

— Tak jest — pójdźmy tam zaraz!

Wyszli razem, a dla uniknienia ciekawych oczu i niepotrzebnych spotkań jakich, udali się na pola Elizejskie przez ulicę Cyrku Cesarzowej. Przybywszy z tej strony na róg alei Matignon, znaleźli wyborne dla siebie ukrycie, po za jednym z kilkunastu straganów, stojących tam zimą pustkami—lecz które w lecie służą za bufety cukiernicze babom, sprzedającym ciastka posypywane... kurzem ulicznym.

(*d. c. n.*).

wziął na siebie solidarne poręczenie. Zebrana przez podpisy suma wysłaną została przed pięciu dniami przez zaufanego męża nazwiskiem Sisto-Paraza do Madrytu. (*Cor. Bür.*).

* *Rzym, 12 kwietnia (31 marca). Giornale di Roma* donosi, że oprócz powinszowań ze strony monarchów reprezentowanych przez własnych posłów, papież otrzymał także w dniu uroczystości sekundycji powinszowania bezpośrednie od monarchów: Prus, Anglji, Rosji i Wirtembergu; również cesarzowa meksykańska, królowa Izabella, książę Asturji i były wielki książę toskański nadesłali ojcu św. powinszowania. (*Tamże*).

* *Bruksella, 13 (1) kwietnia.* Stan zdrowia cesarzowej Karoliny pogorszył się znacznie od kilku dni. Z tego powodu nie przyjdzie do skutku jej podróż do Szwajcarji, o której donosiły pisma wiedeńskie (*Tamże*).

* *Bruksela, 13 (1) kwietnia.* Z Seraing donoszą, że robotnicy tameczni zgadzają się stopniowo wrócić do swych zatrudnień i że świętowanie ich może być uważane jako ukończone. — *Echo du parlement* oświadcza, że podane przez *Patrie* szczegóły o podstawach układów francuzko-belgickich, są błędne. (*Tamże*).

* *Bukaresst, 12 kwietnia (31 marca).* Wynagrodzenie dla izraelitów galackich w ilości tysiąca dukatów wysłane dziś zostało dla interesowanych za pośrednictwem ajenta austrjackiego. (*Cor Bür.*).

* *Monachium, 12 kwietnia (31 marca).* Zaprzeczają półurzędownie wiadomości o mającym jakoby nastąpić wkrótce zjeździe królów wirtembergskiego i bawarskiego. (*Tamże*).

* *Lizbona, 12 kwietnia (30 marca).* Wszystkie pisma ganią osnowę telegramu, którym król Ferdynand odrzucił koronę hiszpańską. (*Tamże*).

* *Londyn, 12 kwietnia (30 marca). Morning Post* powiada, że mowa p. de Lavalette jest rękojmią pokoju dla Europy i że pozwala ona sądzić, iż wszystkie spory zostaną załatwione. (*Cor. H. B.*).

* *Londyn, 13 (1) kwietnia.* Z Waszyngtonu donoszą pod datą wczorajszą przez telegraf atlantycki: Prezydent mianował Johna Hay posłem w Wiedniu i byłego gubernatora Andrewa Curtin posłem w Petersburgu. Potwierdza się wiadomość, że Lothorp Motley zastąpi p. Reverdy Johnsona, dotychczasowego posła Stanów Zjednoczonych w Londynie. (*Tamże*).

* *Rio-Janeiro, 12 (24) marca.* Wyprawa złożona z 12,000 ludzi posłaną zostanie w głąb Paragwaju dla ścigania Lopeza. (*Biuro Reutera*).

---

* (Nowe nazwy średnich zakładów naukowych okręgu naukowego warszawskiego). Z mocy Najwyższego rozkazu z d. 5 lutego 1869 r., średnie zakłady naukowe w okręgu naukowym warszawskim otrzymały następujące nowe nazwy: I. *Gimnazja*: warszawskie gimnazjum męzkie, ma się nazywać odtąd warszawskiem gimnazjum męzkiem klasycznem; warszawskie mięszane gimnazjum męzkie klasyczne — warszawskiem gimnazjum męzkiem klasycznem; oddział męzki warszawskiej głównej szkoły niemiecko-ewangelickiej — warszawskiem gimnazjum męzkiem klasycznem; gimnazjum niemieckie realne w Łodzi — gimnazjum realnem w Łodzi; lubelskie mięszane gimnazjum męzkie klasyczne — lubelskiem gimnazjum męzkiem klasycznem; chołmskie ruskie gimnazjum greko-unickie męzkie klasyczne — chołmskiem gimnazjum męzkiem klasycznem; siedleckie ruskie gimnazjum greko-unickie męzkie klasyczne — siedleckiem gimnazjum męzkiem klasycznem; bielskie ruskie gimnazjum greko-unickie męzkie klasyczne — bielskiem gimnazjum męzkiem klasycznem; łomżyńskie mięszane gimnazjum męzkie klasyczne — łomżyńskiem gimnazjum męzkiem klasycznem; oddział żeński warszawskiej głównej szkoły niemiecko-ewangelickiej — III-m warszawskiem gimnazjum żeńskiem; warszawskie mięszane gimnazjum żeńskie — IV-m warszawskiem gimnazjum żeńskiem; lubelskie mięszane gimnazjum żeńskie — lubelskiem gimnazjum żeńskiem; chołmska szkoła żeńska o 6-u klasach dla ludności greko-unickiej — chołmską szkołą żeńską o 6-u klasach. II. *Progimnazja*: warszawskie mięszane progimnazjum męzkie klasyczne — warszawskiem progimnazjum męzkiem klasycznem; mięszane progimnazjum męzkie klasyczne na Pradze — progimnazjum męzkiem klasycznem na Pradze; łowickie mięszane progimnazjum męzkie realne — łowickiem progimnazjum męzkiem realnem; częstochowskie mięszane progimnazjum męzkie klasyczne — częstochowskiem progimnazjum męzkiem klasycznem; sandomierskie mięszane progimnazjum męzkie klasyczne—sandomierskiem progimnazjum męzkiem klasycznem; zamostskie ruskie progimnazjum greko-unickie męzkie klasyczne — zamostskiem progimnazjum męzkiem klasycznem; hrubieszowskie ruskie progimnazjum greko-unickie męzkie klasyczne — hrubieszowskiem progimnazjum męzkiem klasycznem; pułtuskie mięszane progimnazjum męzkie klasyczne — pułtuskiem progimnazjum męzkiem klasycznem; warszawskie progimnazjum żeńskie o 3-ch klasach dla ludności polskiej — warszawskiem progimnazjum żeńskiem o 3-ch klasach; łowickie mięszane progimnazjum żeńskie o 3-ch klasach — łowickiem progimnazjum żeńskiem o 3-ch klasach; petrokowskie progimnazjum żeńskie o 4-ch klasach dla ludności polskiej — petrokowskiem progimnazjum żeńskiem o 4 ch klasach; sandomierskie mięszane progimnazjum żeńskie o 3-ch klasach — sandomierskiem progimnazjum żeńskiem o 3-ch klasach; siedleckie ruskie progimnazjum greko-unickie żeńskie o 4-ch klasach — siedleckiem progimnazjum żeńskiem o 4-ch klasach. III. *Kursa pedagogiczne*: Kursa pedagogiczne przy warszawskiej głownej szkole niemiecko-ewangelickiej — warszawskiemi kursami pedagogicznemi; siennickie kursa pedagogiczne dla ludności polskiej — siennickiemi kursami pedagogicznemi; soleckie kursa pedagogiczne dla ludności polskiej — soleckiemi kursami pedagogicznemi; chołmskie ruskie kursa pedagogiczne greko-unickie — chołmskiemi kursami pedagogicznemi; bielskie ruskie kursa pedagogiczne greko-unickie — bielskiemi kursami pedagogicznemi; wejwerskie kursa pedagogiczne dla ludności litewskiej — wejwerskiemi kursami pedagogicznemi; wymyślińskie kursa pedagogiczne dla ludności polskiej — wymyślińskiemi kursami pedagogicznemi. (*Okólnik do warsz. okr. nauk. Nr. 3*).

* (Kurjerek miejski). Koncert na dochód niezamożnych studentów szkoły głównej, zgromadził wczorajszego wieczoru do sali resursy kupieckiej licznych słuchaczy; sala prawie napełnioną została. Program tego koncertu zamieściliśmy już w wczorajszym numerze „Dziennika." Uległ on jednej tylko zmianie, to jest, że p. Piazza, artysta trupy włoskiej, który miał wykonać romans Brygadjera z opery „Fra-Diavolo," i duet z „Don Pasquale" z panną Benatti, nie przyjmował w nim wcale udziału — a za to p. Padilla wykonał jeden śpiew nad program. Publiczność rzęsistemi oklaskami nagradzała wszystkich bez wyjątku uczestników tego koncertu, przeznaczonego na cel szlachetny. Co do nas, zaniechawszy wszelkiej krytyki, za obrębem której stoją zawsze artyści i amatorowie zarówno, ilekroć poświęcają swoje talenta w podobnych celach, zanotujemy jedynie fakt, że po raz pierwszy występujący wczoraj skrzypek p. Lubiński, o którego przybyciu do Warszawy donosiliśmy, dobrze się zarekomendował publiczności prawdziwie artystycznem wykonaniem 9-go koncertu Berjot'a. Widocznie młody artysta, zasłużył na odznaczenie, które spotkało go jako pierwszego ucznia konserwatorjum paryzkiego.

Tegoż samego wieczoru, w teatrze wielkim, wznowiono operę Moniuszki „Halkę," przywróciwszy w niej znowu, tenorową partję Jontka, którą odśpiewał p. Filleborn. Publiczność, której część tak znaczną zabsorbował jednoczesny koncert w resursie kupieckiej, nie zgromadziła się w zbyt wielkiej liczbie. Jontek wykonał swoją partję jak artysta utalentowany i pełen czucia — Halka znalazła w pannie Kwiecińskiej wdzięczną przedstawicielkę, lecz po za obrębem tych dwóch głosów, inne nie przyczyniły się do powodzenia wznowionej opery. Sopran panny Wojakowskiej, dostateczny w „Flisie," a wystarczający prawie w małej roli Anusi w „Wolnym Strzelcu," tu okazał się za słabym nieco — głównie wszelako niepowiodła się partja barytonowa, Janusza, panu Ziółkowskiemu, który dobry i użyteczny w komicznych rolach, nie ma widocznie usposobienia i dostatecznych zapasów głosu do ról serjo dramatycznych, do których zresztą i akcja tego artysty, tak wybornego w „Flisie," nie nadaje się zgoła. Publiczność po skończeniu pierwszego aktu przywołała... p. Moniuszkę tylko. Filleborna zaś, po każdym wykonanym przezeń numerze oklaskiwano hucznie—najhuczniej zaś po wykonaniu znanej arji z czwartego aktu: „Szumią jodły" i t. d. Rozumie się, że i p. Kwiecińska w roli Halki, doznała najsympatyczniejszego przyjęcia.

— Przypominamy że jutro, w piątek, zgodnie z poprzedniem doniesieniem, w teatrze wielkim dane będzie na korzyść Mikołajewskiej ochrony przedstawienie, którego program znajdą czytelnicy pod właściwą rubryką.

— P. Münchheimer zamierza urządzić dwa koncerta „historyczne." Jeden z nich ma być ułożony z kompozycji wszystkich krajów — drugi zaś z dzieł miejscowych tylko autorów. Czy zamiar ten przyjdzie do skutku i kiedy mianowicie? nie wiemy.

— Druga kuchnia tania otworzoną zostanie dopiero w d. 1-m lipca r. b.

— O ile nam wiadomo, tegoroczne przedstawienia w teatrzykach ogródkowych, trwać będą tylko przez trzy miesiące. *Al.*

* (Odczyt na korzyść niezamożnych studentów). Pojutrze, w sobotę, to jest dnia 17-go kwietnia, o godzinie 6-ej wieczór, w sali warszawskiego towarzystwa dobroczynności, dr. prawa Edward Kossecki, będzie miał odczyt na korzyść niezamożnych studentów szkoły głównej. Przedmiotem jego będzie „Berryer jako adwokat i deputowany". Biletów po k. 30, dostać można w księgarniach pp. Sennewalda, Gebethnera i Wolfa, i Hösicka, oraz w składach papieru, Rakoczego na placu teatralnym i Regulskiego na Krakowskiem-Przedmieściu.

* (Dochód z koncertu) odbytego w resursie kupieckiej, dnia wczorajszego, na rzecz niezamożnych studentów szkoły głównej, był następujący: za sprzedane bilety z naddatkami rsr. 552 kop. 65, za programy sprzedane przez hrabinę Kossakowską matkę, hrabinę Kossakowską Stanisławowę i p. Leonową Epstejn rsr. 225 k. 65; przez hrabinę Rodrygowę Potocką i p. Bloch rs. 222 kop. 35, razem rs. 1,000 kop. 65. Wszelkie zaś koszta, jako to, oświetlenia, za krzewy i kwiaty, najem służby i t. p., z kasy resursy kupieckiej opłacono.

* (Zaprzeczenie). Ponieważ rozchodzą się mylne wieści o terminie otwarcia dla publiczności gabinetu zoologicznego, przeto upoważnieni jesteśmy do ogłoszenia, że o dniu otwarcia tego muzeum sama szkoła główna przez pisma publiczne zawiadomi.

* (Ceny i sprzedaż zboża. — Drogi. — Wiadomości gospodarskie). Z korespondencji z m. marca z okolic Szkalbmierza i Działoszyc (pow. pinczowski, gub. kielecka) z *Gaz. Roln.* dowiadujemy się, że ceny zboża w tamtych okolicach, w stosunku do cen innych okolic kraju są dość niskie. Powodem tego są niskie ceny zboża za granicą, gdzie tamtejsi producenci w znacznej części wywożą swe produkty rolne, przez komory Baran i Michałowice. Dla tego zapewne, okoliczni właściciele lub dzierżawcy młynów amerykańskich, wywożący mąkę do Warszawy, o ile takowej na miejscową potrzebę nie pozbywają, są w stanie płacenia o kilkadziesiąt kopiejek na korcu drożej, niż kupcy wyprowadzający zboże za granicę. Wywóz mąki i zboża do Cesarstwa uchronił tamtejsze okolice od bardzo niskich cen, po jakich musianoby niezawodnie pozbywać się zboża, gdyby nie potrzeby sąsiednich i dalszych gubernij. Pszenicy korzec płacą na miejscu rs. 5 k. 25; żyta rs. 3 k. 60; jęczmienia rs. 3 k. 15; grochu rs. 3 k. 50; owsa rs. k. 10. Jedną z większych potrzeb tamtejszego powiatu, podług korespondenta *Gaz. Roln.*, jest budowanie nowych a przedewszystkiem wykończenie zaczętych dróg bitych. Byłoby zatem bardzo dla dobrobytu okolicy tamtejszej pożądanem, aby droga bita na komorę Baran, przez którą wysyła się rocznie około 300,000 kor. zboża, mogła być dokończoną. — Stan zasiewów ozimych w jesieni był bardzo zadawalniający; rzepaki także były bardzo piękne, silne jednak wiatry połączone z mrozem do 18 stopni dochodzącym w styczniu, nie przeszły zapewne bez szkody dla ozimin, szczególniej na pagórkach gliniastych, rzepakom zaś stanowczo zaszkodziły. Inwentarze zimują się zdrowo, już z przyczyny sucho zebranej paszy, już z powodu że niska cena kartofli, i w skutek tego zupełny brak odbytu na ten produkt, skłoniły wielu gospodarzy do spaszenia ich w większej niż zamierzali ilości, inwentarzami.

* (Handel zbożowy). Z korespondencji z m. kwietnia r. b. z Nowej Aleksandrji do *Kur. Lub.* dowiadujemy się, żeładunek pszenicy, tak z śpichrzów tamtejszych jako i kazimierskich, na berlinki i galary żeglugi parowej, już się rozpoczął, handlarze bowiem, korzystają z wczesnego oczyszczenia się w tym roku Wisły z lodów, starają się aby przed opadnięciem takowej, stanęli z ładunkiem swym na miejscu przeznaczenia.

* (Ceny zboża). Z dostarczonych nam wiadomości z d. 26 marca (7 kwietnia) r. b., przez gubernatora kieleckiego, ceny zboża w gubernji kieleckiej, od 22 lutego (3 marca) d. 28 lutego (9 marca), były następujące: za czetwert żyta płacono przecięciowo rs. 6 k. 86 1/2; owsa rs. 3 k. 79 1/2; za pud siana kop. 38; słomy kop. 25.

* (Stan powietrza i choroby panujące w gubernji petrokowskiej). *Dziennik gubernjalny Petrokowski* pisze: „Zmiany powietrza wywierają tak przeważny wpływ na życie organiczne, że nie można pomijać ich w ocenieniu stanu sanitarnego w danym czasie. Opisanie przeto charakteru chorób jakie panowały w miesiącu lutym r. b, poprzedzimy krótkim przeglądem stanu atmosfery w tym miesiącu. Wiadomo, że w klimacie tutejszym miesiąc luty zalicza się do miesięcy zimowych, a zatem powinien odznaczać się właściwą temperaturą; tymczasem przeciwnie, cały ten miesiąc był tak ciepły, że większa część dni jego przedstawiała od 2 do 5 stopni ciepła, a bardzo rzadko tem-

peratura zniżała się do 3, lub do 5 stopni zimna. Powietrze przytem było dosyć wilgotne, wiatry powiększej części południowo-zachodnie, które tu zwykle sprowadzają chmury i zaciemniają horyzont. Pomimo to deszcze były rzadkie, i tylko 1-go lutego zrana wypadł śnieg dość znaczny. Przy takiej temperaturze, pączki na drzewach zaczęły rozwijać się, podobnież jak w lutym 1866 r., kiedy rośliny i owady obudziły się z zimowego uśpienia, i można było widzieć latających komarów. W Pradze czeskiej, jak wiadomo z gazet, kwitły wtedy fiołki, a w Paryżu pokazały się chrząszcze. Taki wszakże ciepły luty jest zwykle wyjątkowy z normalnego biegu por roku, a powiększej części zato marzec bywa mroźny i śnieżny, a lipiec chłodny. Co się tyczy stanu sanitarnego w tutejszej gubernji w miesiącu lutym, rzec można, że ten był dość zaspakajający: ilość chorych była niewielka, gorączki tyfoidalne pojawiały się rzadko; gorączki powrotowej, jaka czasami panuje w styczniu, nie było wcale w lutym; najwięcej dostrzegano cierpień reumatycznych i zapalenia organów oddechowych. Z liczby chorób bydła, ukazała się tylko 8 lutego w gminie Woźniki choroba karbunkułowa, która ustała zupełnie 21 lutego; zachorowało na karbunkuł 15 sztuk rogacizny, z których padło 13, a wyzdrowiało 2.

* (Wypadki miejskie). W dniu onegdajszym, za rogatką Powązkowską, w ogrodzie domu Nr. 2309, dostrzeżonym został w rowie człowiek nieżywy, w którego czapce znaleziono kartkę, wykazującą, że zmarły nazywał się Walery Wolanowski, był studentem szkoły głównej.—W cyrkule Zamkowym, na brzegu rzeki Wisły, około głównego rezerwoaru wodociągowego, w dole napełnionym wodą, dostrzeżono zwłoki Teresy Frycz, lat 49 liczącej, znanej z nałogowego pijaństwa, która jak wnosić należy, będąc pijaną, wpadła do wody.—W cyrkule Nowoświetskim, Wiktorja Mankiewicz, służąca, będąc wieziona jako chora na kurację do szpitala Dzieciątka Jezus, na drodze zmarła. — W cyrkule Pragskim, Franciszek Dubiński, wyrobnik, lat 42 wieku liczący, w domu pod Nr. 233 zamieszkały, nagle zmarł. W celu wyprowadzenia śledztwa o wypadkach powyższych, sądy właściwe zawiadomiono i ze strony policji zarządzono dochodzenie.—Jan Eperyn, kominiarz 1-ej części straży ogniowej, przy wycieraniu komina dwupiętrowego domu Nr. 334, przy ulicy Freta, stojąc na kominie, stracił równowagę i upadł na dach sąsiedniej posesji, skutkiem czego stłukł sobie prawą rękę i bok. Eperyn odesłany na kurację do szpitala Dzieciątka Jezus.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop.	13	*dziś* rs. 1 kop.	13.
Za frank	„ „ — „	32	„ „ — „	32.
Za złoty reń.	„ „ — „	63	„ „ — „	63.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

*** (Sprostowanie). W ogłoszeniu Pocztamtu Warszawskiego o przywróceniu, od 1 (13) kwietnia r. b. na czas letni, trzeciego codziennego biegu omnibusów pocztowych na trakcie pomiędzy Warszawą i Lublinem, zamieszczonem w N. 67 z dnia 26 marca (7 kwietnia) naszego Dziennika, zaszła nie z naszej winy bardzo ważna omyłka, mogąca dać powód do nieporozumień. Mianowicie w ogłoszeniu było powiedziane: „Każdy podróżny może zabrać z sobą 80 funtów rzeczy, z których 40 funtów bezpłatnie, a resztę za opłatą 2 kop. *na wiorstę*", kiedy tymczasem opłata pomieniona pobiera się nie na wiorstę, a *za całą przestrzeń* jaką pasażer odbywa w omnibusie, to jest do Lublina, lub do jednej ze stacji pośrednich, na tej samej zasadzie i w tej samej wysokości, jak i w zwykłym biegu omnibusów na tymże trakcie.**

* (Ofiarowanie portretu). *Goniec Urzędowy* donosi, że na pamiątkę założenia przez głowę miasta Czerepowa, kupca 1-ej gildji Milutina, i przez tameczną gminę miejską, doku na rzece Szeksnie, oraz w dowód wdzięczności dla tej gminy za nadanie temu dokowi nazwy Aleksiejewskiego, Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz raczył, z Najwyższego zezwolenia Najjaśniejszego Pana, podarować gminie tej swój portret olejny w ramach wyzłacanych, który posłany został głowie miasta Czerepowa wraz z listem od zostającego przy jego Cesarskiej Wysokości jenerał-adjutanta Possjeta.

* (Zaproszenie akademji). *St. Pet. Wied.* donoszą, że akademja nauk zaprosiła Jego Cesarską Wysokość Księcia Mikołaja Maksymiljanowicza Lejchtenbergskiego, który już poprzednio był honorowym członkiem akademji, do zasiadania na jej posiedzeniach, z prawem głosu, z uwagi na naukowe prace Jego Wysokości w przedmiocie mineralogji.

* (Rozdanie baszkirom podarunków). Czytamy w *Gońcu Urzędowym*: Po przyjeździe sprawnika powiatowego orenburgskiego do wsi Baktemirowa, —koło której, podczas podróży Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Włodzimierza Aleksandrowicza, urządzona była na grubych klocach przeprawa przez rzekę Sakmarę i zastawione było śniadanie na brzegu w kibitkach baszkirskich,—dla rozdania wójtowi gminy Iszkuwatowowi, setnikowi policyjnemu Bachtjarowowi i dozorcy promu Jułtemirowi podarunków ofiarowanych przez Jego Cesarską Wysokość, baszkiry wsi sąsiednich, wiedząc o tem co ma zajść, zgromadzili się tam natychmiast w bardzo znacznej liczbie. Po przyniesieniu podarunków, sprawnik objaśnił im cel swego przybycia w następujących wyrazach: „Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Włodzimierz Aleksandrowicz, zajechawszy do tej miejscowości, widział, że powitaliście go radośnie i gorliwie, ugaszczaliście serdecznie swoim kumysem i usiłowaliście wszelkimi sposobami, podczas ulewnych deszczów, naprawiać drogi popsute, życząc Wielkiemu Księciu podróży pomyślnej i przyjemnej. W nagrodę za tę gorliwość, Jego Cesarska Wysokość przysłał trzy podarunki dla niektórych z was (sami wiecie, że niepodobna wynagrodzić wszystkich). Rząd przeto spodziewa się, że jak byliście dotąd, tak pozostaniecie ludem uczciwym, i będziecie usiłować przestrzegać u siebie porządek wewnętrzny". W odpowiedzi na to, baszkiry wynurzyli wdzięczność i dali przyrzeczenie usprawiedliwienia łaskawych względów Wielkiego Księcia. Następnie rozdane zostały podarunki: wójtowi gminy kułczumowskiej, Muchamet zafirowi Iszkuwatowowi, szlafrok aksamitny z galonem złotym; setnikowi policyjnemu Jermuchamedowi Bachtjarowowi, kaftan zielony sukienny (które oni powdziewali natychmiast), i dozorcy promu na przeprawie przez rzekę Ik, Safargalemu Jułtemirowi, rożeg srebrny wyzłacany do tabaki. Wszyscy trzej, wraz z gminą, dziękowali serdecznie Wielkiemu Księciu za te podarunki i za względy, przyczem wynurzyli życzenie pojechania w imieniu gminy do gubernatora, ażeby wynurzyć osobiście uczucia swej wdzięczności. Następnie, usławszy ziemię dywanami, baszkiry odprawili modły za Jego Cesarską Wysokość Wielkiego Księcia Włodzimierza Aleksandrowicza i za cały Dom panujący. Po ukończeniu modłów, wójt gminy Iszkuwatow zaprosił całą gminę do siebie, i dla ugoszczenia jej, zabił najlepszego i największego wołu.

* (Rezultaty wyborów ziemskich). Z powodu ukończenia w wielu gubernjach, w których wprowadzone zostały instytucje ziemskie, trzechletniego zakresu ich czynności i dopełnienia nowych wyborów, ministerstwo spraw wewnętrznych zażądało wiadomości o rezultatach wyborów w dwóch trzyleciach i o wysokości funduszów wyasygnowanych przez zgromadzenia ziemskie na utrzymanie urzędów ziemskich. Z odebranych doniesień okazuje się: 1) że obrani w 22 gubernjach na oba trzylecia członkowie dzielą się podług stanów jak następuje:

	1-go trzylecia	2-go trzylecia
Szlachty . . .	42½% (4,018)	45% (4,119).
Włościan . . .	38½% (3,629)	37% (3,494).
Duchowieństwa .	1% (91)	½% (49).
Różnych stanów .	18% (1,672)	17% (1,603).
	9,410	9,338.

Tym sposobem ilość członków z głównych kategorij w 2-m trzyleciu wypadła prawie takaż, jaka była w 1-m trzyleciu. Nieznaczne zresztą zwiększenie liczby członków spostrzegać się daje w kategorji szlachty (o 2½%), a zmniejszenie liczby członków od włościan (o 1½%). Widoczne jest zmniejszenie w kategorji duchowieństwa, prawie o połowę. 2) W liczbie obranych na drugie trzylecie osób (9,338) pozostało z pierwszego trzylecia 3,337, a nowo obranych 6,001. 3) Z liczby 94 prezesów i członków 19-stu urzędów gubernjalnych należą do dawnego składu 41 (w tej liczbie 13 prezesów), nowoobranych 53 (w tej liczbie 6 prezesow). 4) Na utrzymanie 19 gubernjalnych i 241 powiatowych urzędów (w 21 gubernij) wyznaczono:

	Na 1-sze trzylecie.	Na 2-gie trzylecie.
Na płace prezesom i członkom .	1,021,364 rs.	849,285 rs.
Na kancelarje urzędów:		
rocznie . . .	726,573 „	711,611 „
jednorazowie .	53,184 „	9,019 „
razem rocznie .	1,747,937 rs.	1,560,896 rs.
jednorazowie .	53,184 „	9,019 „

Nadto, z nadesłanych z 9-ciu gubernij wiadomości pokazuje się, że zgromadzenia ziemskie tych gubernij wyznaczyły na utrzymanie sądów pokoju: rocznie 953,077 rsr. 46¼ kop. i jednorazowie 29,437 rsr.

* (Otwarcie ruchu). Podług gazety „Parowóz" krąży w Kijowie pogłoska, że pociągi kolei żelaznej kijowsko-kurskiej wkrótce będą dochodzić do Dniepru, a pasażerowie i bagaże przewożeni będą parostatkami, których przystań znajduje się na Padolu.

* (Koncert). *Birż. Wied.* donoszą: Z Najwyższego Jego Cesarskiej Mości zezwolenia, książę J. M. Golicyn da koncert na korzyść założenia „muzeum sewastopolskiego". W koncercie projektowanym wezmą udział kilka chórów śpiewaków i dwie orkiestry, ogółem w liczbie około 600 osób.

* (Śpiewacy słowiańscy). Gazeta *Kaukaz* pisze, że 11 (23) marca, publiczność napełniła salę teatralną w Tyflisie, ażeby słyszeć śpiewaków słowiańskich, którzy zwiedzają po raz pierwszy Rosję, i którzy witani są wszędzie ze współczuciem, którego nie odmówił im i nasz Tyflis.

* (Puszczenie Newy). *St. Pet. Wied.* donoszą, że podług telegramu z Schlüsselburga, datowanego 29 marca (10 kwietnia), Newa puściła na siedm wiorst od źródła; na 26 wiorst trzyma się jeszcze lód popękany.

* (Czyn poświęcenia się). *Odes. Wiest.* podaje następujący czyn bohaterskiego poświęcenia się: „D. 13 lutego, o godzinie 9 zrana, przeprawiał się z Majaku na Dniestrze prom, na którym było 68 ludzi i tabor z towarami kolonjalnemi z Odesy, znacznej wartości. W tym czasie płynęła na Dniestrze wielka kra; na środku rzeki przerwała się lina, którą prom ciągnięty był na drugi brzeg. Pędem wody i parciem lodu prom uniesiony został na pół wiorsty w kierunku do morza; zagrażało niebezpieczeństwo że i druga połowa liny, umocowanej do brzegu, zerwie się, a w takim razie wszelki ratunek byłby niepodobny. Szczęściem na promie znalazł się człowiek umiejący dobrze pływać: były ochotnik grecki, Konstanty Fafrikadorow, kupiec z miasta Akermanu, mężczyzna średniego wieku, miernego wzrostu, ale mocnej budowy. W stanowczej chwili wyjął on z kieszeni własne 4,500 rs. i podając je swym znajomym, rzekł: „oto są moje pieniądze; jeżeli zginę w tej rzece, oddajcie je temu kto was ocali"... Powiedziawszy to, szybko rozebrał się do koszuli, i okręciwszy swą rękę końcem liny rzekł: „módlcie się i miejcie nadzieję!" i rzucił się do wody. Znajdujący się na promie i stojący na brzegach ludzie, będąc świadkami takiego śmiałego czynu, wznosili do nieba ręce i modlili się. Tymczasem odważny Fafrikadorow, z liną w ręku, z największem wysileniem, płynąc i przełażąc przez lody, dostał się na ląd, i tu przymocował linę do drzewa. Tym odważnym czynem, przywróciwszy komunikację między brzegami, podał on możność ciągnienia promu i uratował ginących 67 osób z ich mieniem."

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Lwów, 10 kwietnia.

Precz z marzeniami! odpowiedziano po długich korowodach delegacji galicyjskiej w wydziale konstytucyjnym rady państwa na żądania objęte rezolucją sejmu galicyjskiego. Poseł Kuranda, redaktor niegdyś *der Ost. deutschen-Post* powiedział bez obwijania w bawełnę, że życzeniom Galicji, jak je rezolucja sejmu wyraża, dla tego zadość uczynić nie można, bo życzenia te zagrażają egzystencji Austrji. Telegraf musiał was już zawiadomić o odrzuceniu przez komitet konstytucyjny nieomal wszystkich ważniejszych punktów rezolucji.

W Galicji wiadomość o tem i złe i dobre sprawiła wrażenie. Prasa galicyjsko-polska gniewa się i grozi, masy ludności które tylko tyle rozumiały z rezolucji, że ona przywraca dawne rządy panów z wszystkiemi właściwemi im atrybucjami, cieszą się z jej odrzucenia w komitecie. Ludność wyznania mojżeszowego, która już widziała w umyśle nahajkę dwóch Adamów—Potockiego i Sapiehy nad jej grzbietami zawieszoną, zasyła w synagogach dzięki do Jehowy że ją ochronił od tej strasznej à la Kaniowski plagi. Ludność niemiecka, a mianowicie sfery urzędnicze, w których się jeszcze przechowali niemcy, odetchnęły z przestrachu, jakim je nabawiły *die genialen Streiche* des Grafen Beust.

Że rusini z obrotu jaki wzięła sprawa rezolucji zadowoleni, rzecz jasna, ale i znaczna część właścicieli większych posiadłości nie smuci się, choć braku sympatji dla rezolucji nie manifestuje. Dały im się dobrze we znaki lata 1863 i 1864, aby mogli życzyć sobie powrotu organizacji sił zbrojnych w ich dworach i ich kosztem.

Z tem wszystkiem rezolucjoniści, których mówiąc prawdę jest bardzo mało, nie tracą jeszcze nadziei.

Odłożona swojego czasu wycieczka cesarza do Galicji może w przeciągu sześciu tygodni stanie się fak-

tem dokonanym. Między ludnością wiejską krążą do podpisania petycje do najjaśniejszego monarchy, aby zmiłował się nad nieszczęśliwym ludem, przyjechał do Galicji i uwolnił go od ucisku rad powiatowych. Jest to widocznie robota jakiejś podziemnej agitacji.

Młodzież tutejsza miasto się uczyć, przemyśliwa dzień i noc nad tem, komu i jaką wyprawić owację, ażeby w taki sposób dowieść żywotności narodu. Patrząc na dzisiejszych politykujących i demonstrujących nieuków, smutno pomyśleć jaką przyszłość gotują narodowi tacy menerzy, co młodzież odrywają od nauki i rzucają ją w odmęt bezcelnej agitacji.

Gazeta narodowa w odcinku poświęconym kronice niedzielnej, podnosi nikczemne intrygi karmazynów w ruchawce z r. 1863 i uderza na Sapiehę (syna), który żadnym niegardził środkiem by stanąć na czele rządu samozwańczego w Galicji. Kiedy przed laty *Dziennik Warszawski* odsłaniał intrygi w organizacji narodowej, wykrywał brudy jej członków, *Narodówka* nie miała dość słów oburzenia za to targanie się według niej na świętości narodowe; dzisiaj potępia i słusznie, to, co przed kilku laty pod niebiosa wynosiła. Jestli to zmiana przekonań albo tylko zawiść rzemieślnicza, wywołana pojawieniem się *Kraju*, który jak wiadomo jest własnością księcia *pana* Sapiehy?..

Rozdrażnienie między ludnością starozakonną a chrześciańską w Galicji, którego objawami są niedawne bójki w Jarosławiu, w Rzeszowie i nawet u nas we Lwowie, uśmierzone pośrednictwem siły zbrojnej, wzrasta. Powodem zastarzałe przesady i wkorzeniona nietolerancja, które w obec przyznanej równości niechcą szanować praw innych wyznań. Nie brak i innych powodów ekonomicznej i politycznej natury.

Za kilka dni nasze lwowskie narodowo-demokratyczne towarzystwo da znów znak życia. Czy i tym razem p. Gromann będzie rozwijał program restauracji Polski bagnetami i odtylcówkami Austrji, z uwzględnieniem takiegoż programu księcia Władysława Czartoryskiego, byłego ajenta rządu narodowego,—nie wiem. Wszakże niestosowność dzisiaj wyrywania się z podobnemi utopiami jest tak uderzającą, iż należy spodziewać się, że nasi domorodni własnego chowu demokraci, co to biją czołem przed księciem panem, obdarzą czemś nowem. *H.*

Wypadki w Hiszpanji.

* *Madryt, 12 kwietnia (31 marca).* Na odbytem wczoraj zgromadzeniu stronnictwa progresistowskiego, Prim miał mowę, w której oświadczył ponownie, że nie przyłoży nigdy ręki do restauracji Burbonów. Prim wezwał stronników rewolucji, ażeby zjednoczyli się ściślej dla ocalenia wolności.—Podług ostatnich wiadomości, atak dokonany przez bandę karlistów pod La Seo de Urgel (w Katalonji), o czem donoszono już poprzednio, nie miał żadnej prawie doniosłości.—Z Grenady donoszą o wykryciu sprzysiężenia karlistowskiego przyczem aresztowano znaczną liczbę osób. (*Wolffs T. B.*)

* Wszystkie wiadomości z Madrytu nowszej daty stwierdzają, że minister wojny zachowuje stale jak największą oględność w obec ruchu, jaki wychodzi na jaw w łonie ministerstwa i w kortezach na korzyść tego lub owego nowego kandydata do tronu; powyższe zaś jego oświadczenie może być uważane poniekąd jako zaniechanie tej oględności. Tak samo jak przy każdej poprzedniej sposobności, marszałek poprzestał i tym razem na zaświadczeniu o swej odrazie dla restauracji Burbonów; w ten sposób zaprzecza on dobitnie twierdzeniom dzienników francuzkich, które przypisują mu życzenie osadzenia na tronie hiszpańskim księcia Asturji; lecz i teraz, tak samo jak poprzednio, nie wiadomo, jaką osobistość marszałek uważa za najstosowniejszą do zaproponowania na kandydata do tronu hiszpańskiego. Nie można przypisywać marszałkowi Prim zachcianek republikańskich, albowiem oświadcza on stale, że jest stronnikiem monarchji; pomimowolnie przeto nastręcza się myśl, że minister wojny uważa swą własną osobę za najstosowniejszą do utworzenia nowej dynastji dla położenia końca zawichrzeniom panującym w Hiszpanji. Rzeczywiście, nie widać w chwili obecnej żadnej takiej kandydatury do tronu i w ogóle takiej kombinacji, którаby miała widoki na ustalenie w Hiszpanji porządku na dłuższy czas. Król Ferdynand portugalski odmówił stanowczo przyjęcia korony hiszpańskiej, o księciu zaś Montpensier powiada jego organ *Correspondencia*, w swym ostatnim numerze, że nie ubiegał się on nigdy o koronę i że byłby przyjął takową jedynie od kortezów, ażeby uwieńczyć tryumf rewolucji; że jest on zawsze gotów do bronienia tej rewolucji jako Hiszpan i żołnierz, lecz dąży obecnie jedynie do prowadzenia życia spokojnego i odosobnionego. O tych dwóch przeto kandydatach nie może już być na teraz mowy; restauracja Burbonów, bądź starszej, bądź młodszej linji, nie dałaby się uskutecznić bez krwawej wojny domowej; kandydatura księcia Aosta zdaje się być popieraną jedynie przez małą liczbę deputowanych unjonistowskich; o Esparterze, księciu Zwycięztwa, o którym wspominano poprzednio tak często, naród zapomniał z powodu jego nieczynności, kandydatura zaś arcyksięcia Alberta austrjackiego, o której wspominają niektóre dzienniki, została, jak się zdaje, zmyśloną poza obrębem Hiszpanji przez twórców wiadomości obliczonych na wywarcie wrażenia. Nie pozostaje przeto, jak tylko powierzyć na teraz najwyższą władzę wykonawczą dyrektorjatowi, lub innej podobnejże instytucji. Gazeta *Siglo* zapewnia, że rządy państwa objęte zostaną wkrótce przez triumwirat, złożony z pp. Serrano, Rivero i Prima. Lecz różnica w zdaniach pomiędzy marszałkami Serrano i Prim, nie daje rękojmi, ażeby dwaj ci mężowie stanu mogli działać wspólnie przez dłuższy czas, terazniejszym zaś stosunkom zdaje się odpowiadać bardziej to co mówi pismo madryckie *Euscaldima*, które charakteryzuje widoki sfer progressistowskich w ten sposób, że uważają one marszałka Prima za najstosowniejszego do objęcia dyktatury. W każdym razie, dotychczasowa oględność tego marszałka i coraz bardziej pogorszające się położenie rzeczy, usprawiedliwiają poniekąd widoki progressistów.—Do *Ind. belge* piszą z Madrytu, że porobiono tam z Paryża (prawdopodobnie z hotelu Bazilewskiego, zajmowanego przez królowę Izabellę) świetne propozycje osobom pierwszorzędnym na przypadek, gdyby chciały działać na korzyść księcia Asturji. Korespondent nie przypuszcza atoli, ażeby te obietnice mogły być uwieńczone jakiemkolwiek powodzeniem, albowiem osobistości, o których wyżej mowa, muszą dobrze wiedzieć, że nie mogą liczyć w żadnym razie na poparcie ze strony armji hiszpańskiej. (*Nordd. A. Z.*).

* Biskup z Jaen złożył w kortezach masę petycij na korzyść jedności katolickiej w Hiszpanji. Petycje te ważą nie mniej jak 10 centnarów i przywiezione zostały do pałacu kortezów na pięciu wozach. Jedno z pism klerykalnych powiada, że opłata pocztowa za przesłanie tych petycij do Madrytu wynosi 22,000 realów. Mają one mieć trzy miljony podpisów z 8,341 miejscowości; znaczna atoli liczba tych podpisów zebrana została w szkołach od dzieci. (*Tamże*).

* Korespondencje z Santjago de Cuba dochodzą do 17 go marca i nie donoszą o żadnem stanowczem wydarzeniu militarnem w tej części kolonji hiszpańskiej. Powstańcy, którzy zgromadzili się byli w okolicach Mayari, miasteczka położonego nad zatoką Nipe, o 25 mil od Santjago, zostali odparci po słabym oporze i byli ścigani przez wojska rządowe. Inny oddział wyruszył z Santjago 15 marca dla działania w otwartem polu. Służbę garnizonową w Santjago pełnią ochotnicy i kontyngensa maryrarki. (*Nord*).

* Korespondent madrycki mówi o proklamacji don Carlosa, w której Karol VII odwołuje się do gwardji cywilnej i ziemskiej, oświadcza się z przyjęciem faktów spełnionych, a posuwając się nawet na pole systematu ultra-radykalnego, przemawia o demokracji z takim zapałem, jak republikanin nazajutrz. (*La Fr.*).

Austria i Ziemie słowiańskie.

* (Sprawy galicyjskie). Lwowskie *Słowo* w N° 21 pisze: „Oddział galicyjsko-ruskiej Maticy, stosownie do życzenia wielu postanowił wydawać, zamiast *Naukowego Zbioru*, pismo bardziej odpowiednie potrzebom czytającej ruskiej publiczności i w ogóle ruskiego narodu. Pismo to będzie wychodziło kwartalnie, w objętości 4 arkuszy in 8-vo, pod nazwą *Literackiego Zbioru*, wydawanego przez rusko-galicyjską Maticę, a pierwszy jego zeszyt ukaże się w końcu maja. Cena prenumeraty rocznie bez przesyłki wynos 1 złr. 80 kr., a półrocznie 1 złr. Pieniądze na prenumeratę i artykuły należy przesyłać do oddziału rusko-galicyjskiej Maticy we Lwowie". — Z Chołma piszą do tegoż dziennika: „Biskup Michał, 14 marca, zaprosił do siebie całe duchowieństwo znajdujące się w Chołmie, w celu roztrząśnięcia pytania o wydawaniu gazety diecezjalnej, która w części służyłaby za organ władzy duchownej, w części zaś zawierając wynurzenia o potrzebach diecezji, przyczyniłaby się do zbliżenia rozdwojonych żywiołów na Rusi. W tym celu wybrany został komitet z trzech członków, który w jak najkrótszym czasie ma przedstawić sprawozdanie. Powiadają, że zamierzona gazeta, będzie wydawana w literackim ruskim języku; treść jej będzie duchowna, a pierwsze miejsce w niej zajmą rozporządzenia rządowe i djecezjalne. Będzie ona wychodziła dwa razy na miesiąc i należy spodziewać się, że znajdzie poparcie nietylko na Rusi zakordonowej, ale i w Galicji." — Lwowskie *Słowo* mówiąc o wychodzącem na galicyjskiem Podolu czasopiśmie *Nauczyciel* z dodatkiem *Jaskółka* powiada, że pisma te, a szczególniej *Nauczyciel* rozprzestrzeniają się tam, gdzie przedtem żadnych pism nie czytano, i wypierają u nauczycieli wiejskich, powoli czasopismo polskie *Szkoła*; *Jaskółka* zaś zalata pod wiejskie strzechy i roznosi różne wiadomości za pomocą młodych swych czytelników, to jest uczniów wiejskich szkół elementarnych. W niektórych okolicach te małe pisma posiadają wielką popularność, i dzień w którym *Jaskółka* dochodzi do dzieci, uważany jest za prawdziwy dzień radości. W całych parafjach dzieci uczą się na pamięć i deklamują prawie każdy wiersz, a przepisy o pszczelnictwie o. Naumowicza pilnie są czytane. W ogóle *Jaskółka* redagowana jest bardzo zręcznie i po piśmie *Słowo do Gromad*, może być uważana za najlepszy dziennik na Rusi galicyjskiej."

* (Przekształcenie Pogranicza wojskowego). Z Zagrzebia piszą do dziennika *Morawska Orlice*: „Wkrótce należy się spodziewać zniesienia wojskowego kordonu na granicy Turcji, i zastąpienia go przez straż finansową; potem będzie wprowadzona straż finansowa wewnątrz samego Pogranicza, która istniała za czasów bana Jełaczicza. Straż ta postawiona będzie na stopę wojenną, i będzie się składała przeważnie z wysłużonych oficerów i podoficerów, pobierających dobrą płacę i podległych dowódcy pułku. Wewnątrz kraju będzie miała nadzór nad kontrabandzistami, oraz będzie pobierała podatki niestałe."

* (Nowa gazeta). Wiedeński korespondent dziennika *Naszi Listy* pisze: „Wkrótce zacznie tu wychodzić gazeta na akcjach, w duchu federalistów austrjackich w ogóle, a słowian w szczególności. Gazeta ta, którą z początku chciano zatytułować: *Slavisch-romanische Post*, teraz otrzyma nazwę: *Der Fortschritt*, żeby mogła stanowić organ także dla niemieckich federalistów.

* (Zaległości w Węgrzech). Z Zagrzebia piszą do dziennika *Moravska Orlice*, że zaległości podatków stałych w królestwie węgierskiem, w początku roku wynosiły 36,501,523 złr.

Francja.

* (List cesarski). *Paryż, 13 kwietnia.* Cesarz wystosował pod datą 12-go b. m. do ministra stanu Rouhera list, w którym mówi o przypadającej 15 sierpnia r. b. uroczystości setnej rocznicy urodzin cesarza Napoleona I. W liście tym powiedziano: Najlepszy sposób obchodzenia tej uroczystości narodowej powinien zależeć na tem, ażeby towarzyszom broni cesarza zapewnione zostało lepsze utrzymanie. Kasie przeto emerytalnej ma być dane polecenie zwiększenia pensij starych żołnierzy. Wypłacane w ten sposób przez tę kasę forszusa mają być pokryte kredytem, który izby uchwalą na pewną liczbę lat, tak iż budżet tegoroczny nie dozna przez ten środek zmiany. Począwszy od 15 sierpnia r. b., każdy były żołnierz rzeczypospolitej lub cesarstwa, ma pobierać pensję roczną w wysokości 250 franków. Cesarz wynurza nadzieję, że izba przyjmie tę propozycję w duchu patrjotycznym. Dalej powiedziano w tym liście: W czasach, w których słyszymy nieustanne użalania się na sceptycyzm, bardzo stosownem jest wynagrodzić poświęcenie patrjotyczne i przywieść takowe na pamięć młodszej generacji. Przez odświeżanie wielkich wspomnień historycznych, obudza się wiarę w przyszłość kraju; hołd oddawany pamięci wielkich ludzi, jest uznaniem wielkiego objawienia woli Boskiej. (*Wolffs T. B.*).

* (P. Frère-Orban). *Indép. belge* pisze: Obecność p. Frère-Orban w Paryżu i daje rezultata innego rodzaju. Stosunki znakomitego prezesa gabinetu belgickiego z rządem francuzkim stają się coraz przyjaźniejszemi, komunikacje coraz poufniejszemi, i podczas gdy poprzednio sfery rządowe miały go w podejrzeniu, obecnie przyjmują go i traktują jako przyjaciela. P. Frère-Orban bawi się dobrze, widują go we wszystkich salonach rządowych; dnia 9-go miał on długą rozmowę z księciem Napoleonem. Dnia 10-go po zamknięciu izby udał się on do p. de Lavalette z gorącem powinszowaniem za jego mowę. Donoszą, że ma on być w d. 11 na obiedzie u cesarza. Tak więc uprzejmość poprzedza zgodę. — Zapewniają, że prezes gabinetu belgickiego miał złożyć w dniu 12-m p. Gressier swoją pracę, o której mówiono. (*La Fr.*)

* (Sprostowanie). *La Patr.* z d. 12 kwietnia pisze: Czytamy w *Gazette de France* z d. 11 kwietnia: „Rząd jak mówią, obstalował 100,000 karabinów u spółki Ramingtona w Stanach Zjednoczonych. Karabiny tè wkrótce mają być dostawione. Cesarstwo to pokój." Jesteśmy upoważnieni do zaprzeczenia jak najuroczyściej tej wiadomości. Rząd nie obstalował wcale karabinów w Stanach Zjednoczonych, i jeśliby *Gazette de France* przeczytała była mowę marszałka Niel w senacie, byłaby wiedziała o tem, że nie mamy żadnej potrzeby uciekać się do

obcego przemysłu. Dodajemy, że i odwołanie się do pamiętnych słów cesarza: cesarstwo — to pokój, równie źle jest zastosowane, jak mniemany obstalunek karabinów Ramingtena. Cesarstwo to pokój zapewne, ale nie pokój bez potęgi i przez rozbrojenie. Karabiny Chassepot nie zaszkodziły podtrzymaniu naszych zamiarów pokojowych. Nie przypuszczamy zresztą, ażeby *Gazette de France* była względem karabinów Chassepot osobiście źle usposobioną; nie może ona pozwalać sobie tej niewdzięczności; nie ma ona prawa zapominać jeszcze o Mentanie.

* (Wyspa Réunion). Mówiono już, że rząd cesarza postanowił wprowadzić na wyspie Réunion instytucje wyborcze. Listy otrzymane z Saint-Denis pod d. 12 marca potwierdzają tę wiadomość i donoszą, że prezes rady jeneralnej zawiadomił o tem urzędownie swoich kolegów, dawszy im do przeczytania depeszę w tym duchu otrzymaną z Paryża. Kwestja ta uchwalona w zasadzie, wziętą została pod rozwagę w przedmiocie środków, jakie dopełnić należy dla dojścia do jej wykonania. (*La Patr.*)

Belgja.

* (Rozruchy). Depesza doniosła, że wichrzyciele w Seraing rozproszeni zostali w zeszłą niedzielę siłą oręża. Nie obeszło się atoli bez stawiania oporu. Pisma belgickie nie podają w tym względzie bliższych szczegółów. Z wiadomości podawanych przez nie można dowiedzieć się jedynie o rozmiarach złego, jakie rokosz ten sprawił w ciągu kilku dni poprzednich. Z liczby trzydziestu żandarmów, użytych z początku przeciw wichrzycielom, jedenastu zostało mniej więcej ciężko ranionych. Podczas ataku jazdy w sobotę, trzech robotników zostało ranionych śmiertelnie. Miasteczko Seraing przedstawiało widok pola bitwy okrytego barykadami. Wszędzie widać było kupy kamieni, potłuczone latarnie i szyby u okien, zburzone domy! Mur opasujący zakład Cocquerille'a został przez wichrzycieli rozebrany i posłużył im jako materjał do walki. (*Nordd. A. Z.*).

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Pielgrzymi). List z Dżeddah z d. 15 marca donosi, że położenie w Hedżas jest ciągle zadowalniające. Liczba pielgrzymów udających się do miast świętych jest bardzo znaczną; podciągnięci oni są wszyscy pod wyborne środki sanitarne, które dotychczas dały jak najpomyślniejsze rezultata. Wielki szeryf z Mekki i jenerał-gubernator prowincji wydali potrzebne rozporządzenia na czas trwania ceremonij religijnych przy końcu pielgrzymki. Na obszernej płaszczyznie zgromadzono już 200,000 baranów, 5,000 kozłów i 2,000 cieląt, które mają być zarznięte w dniu uroczystym ofiar. Mięso tych zwierząt będzie natychmiast spalone na ogromnych stosach przygotowanych ku temu celowi. Dawniej pozwalano rozkładać się mięsu przy 40 stopniach gorąca, i praktyka ta nakazywana przez fanatyzm muzułmański, zaszczepiała straszliwe choroby epidemiczne. Reforma ta zbawienna dała się z wielką bardzo trudnością przeprowadzić. Należy się ona postanowieniom międzynarodowej komisji sanitarnej w Konstantynopolu i inicjatywie Francji, jako też energji i roztropności obecnych władz w Hedzasie. (*La Patr.*)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

* (**Stroje damskie i nowości w magazynie p. Emilji Penkali**). Powrót pani Penkali z Paryża i otrzymane już najnowsze fasony strojów damskich na sezon wiosenny, *uważać niejako należy za ostateczną wyrocznię mód bieżącego perjodu.* Kapelusiki pod względem obwodu swego są jeszcze drobniejsze od dotychczasowych, pozostawiając grupowaniu włosów z tyłu głowy najzupełniejszą swobodę; wysokość ich jednak ponad czołem widocznie spoważniała, unosząc się jak djadem — wdzięcznie w łuk zaokrąglony, przepięty suto bukietami różnokolorowych kwiatów. Bridom, czyli końcom spływającym po obu stronach twarzy, moda dozwala używać fantazyjne kształty; są one długie jak dawniej, z krepy, z iluzji, lub z wstążek, ubrane w koronki i blondyny; jedne z nich przechodzą w tył głowy, zkąd znów przerzucają się na piersi, inne okalając twarz, spływają na gors i przyczyniają się niejako do jego stroju. Dla starszych, na wystąpienia dzienne i koncertowe, moda przyniosła rodzaj stroików zdobnych w kwiaty i fantazyjne upięcia. Magazyn pani Penkali w apartamentach pierwszego piętra ponad magazynem bławatnym jej męża przy ulicy Senatorskiej, na prost pałacu Prymasowskiego, *świetną obecnie przedstawia kollekcję owych lekkich jak zefir, pięknych jak wiosny kwiecista przyroda kapelusików i stroików,* które bądź w fasonach wprost z Paryża sprowadzonych, bądź już tu w pracowni miejscowej odrobionych, najwymagańszy gust i pojęcie piękna zadowolnić mogą. Co do sukien, *kostjumy przeważnie wzięły górę nad innemi ubraniami,* ale też o ile stroją zgrabnością swych pelerynek lub mantylek, tudzież układem tunik lub sutym garnirowaniem, o tyle zwalniają damę od innych przyborów toalety. Kostjumy te są z materjału wełnianego lub półwełnianego, albo też z materij jedwabnych w różnych kolorach, najczęściej gładkich, dozwalając wszakże użycia materjału w paski. Dla pań wiekiem starszych, są także suknie kostjumowe do ziemi, poważniejszego nieco kroju i odpowiednie zarzutki. *Pod względem cen w istocie zdziwieni zostaliśmy ich przystępnością,* nie tamującą wszakże w stroju większej dystynkcji. Magazyn pani Penkali zdołał już wielu przekonać, że zadanie jego nie ubliża bynajmniej potrzebie zachowania ekonomji, jakiej niektóre osoby poszukując mniej praktycznie w magazynach podrzędnych, tak często na zawód są narażone.

Φ.

Warszawa.

dnia 3 (15) Kwietnia.

Kalendarz.

W piątek, 4 (16) kwietnia, — św. Lamberta bisk. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 57; zach. o godz. 7 min. 2.

W sobotę, 5 (17) kwietnia, — św. Rudolfa bisk. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 58; zach. o godz. 7 min. 4.

Stan pogody.

Dziś z rana + 2 3, R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 popol
Barometr w milimetrach	760 2	757.0
Termometr Reaum	+ 0 6	+ 6 6
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 7"5, R. Najmniejsze ciepło + 0°0 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 3

Widowiska

TEATR WIELKI. — *Dziś,* we czwartek, opera w 5 u aktach, **Gli Ugonotti (Hugonoci)**, muzyka Meyerbeera, ostatnie przedstawienie artystów opery włoskiej; abonament zawieszony. — Osoby: Małgorzata de Valois, królowa Nawarry — panna *Ferrucci*; Hrabia de St. Bris — p. *Prohazka*; Walentyna, jego córka — panna *Artôt*; Hrabia de Nevers — p. *Padilla*; De Tavannes — p. *Cieślewski*; De Cossé — p. *Ziółkowski*, De Retz — p. *Kozieradzki*; Thoré — p. *Borkowski*; Raul de Nangis — p. *Stagno*; Marcel, stary sługa Raula — p. *Bossi*; Urban, paź królowej — panna *Benatti*; Maurevert, powiernik hrabiego de St. Bris — p. *Suszyński*; Bois Rose — p. *Szczepkowski*; Jedna z dam — panna *Wikt. Rybicka.* — Zacznie się o godzinie 7-ej. — *Jutro,* w piątek, **Przedstawienie** na dochód ochrony Mikołajewskiej żołnierskich dzieci w Warszawie. — Przed rozpoczęciem przedstawienia, artyści opery, orkiestra, chóry i muzyka wojskowa, wykonają „Hymn narodowy" Lwowa. — Oddział 1-szy: Uwertura i introdukcja z op. „Norma", Belliniego, wykona orkiestra wojskowa; Arja z op. „Carlo Temerario", Rossiniego, wykona panna Ferucci; — 2-gi akt opery **Faust.** — Osoby: Faust — p. *Stagno*; Mefistofeles — p. *Bossi*; Małgorzata — panna *Artôt*; Siebel — panna *Benatti*; Marta — panna *Stankiewicz.* — Oddział 2-gi: Marsz z op. „Tannhauser", Wagnera, wykona orkiestra wojskowa; Walc Straussa: „An der schönen blauen Donau", ułożony do śpiewu przez p. Grossmana, wykona panna Benatti; — 3-ci akt opery **Fra-Diavolo.** — Osoby: Fra-Diavolo — p. *Stagno*; Lord Cokburg — p. *Kozieradzki*; Pamela, jego żona — panna *Ferrucci*; Lorenzo, dowódca karabinierów — p. *Piazza*; Zerlina — panna *Artôt*; Giacomo — p. *Padilla*; Beppo — p. *Bossi*; Matheo, oberżysta — p. *Suszyński.* — Oddział 3-ci: „Hektor", obraz symfoniczny (XXII-ga pieśń Iliady Homera), wykona orkiestra teatralna pod dyrekcją kompozytora Józefa Dupont; Warjacje na temat austrjacki, Schweigera, wykona na flügel-horn'ie muzykant lejb-gwardji carskosielskiego batalionu strzelców, podoficer Berger; — scena z ostatniego aktu opery **Rigoletto** Verdiego (kończąca się kwartetem). — Osoby: Książę — p. *Stagno*; Rigoletto — p *Padilla*; Gilda — panna *Ferrucci*; Magdalena — panna *Artôt*; Sparafucile — p. *Bossi.* — Początek o godzinie $7\frac{1}{2}$. — *Wczoraj,* we środę, dawano operę **Halka**, było osób 791.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro,* w piątek, komedja **Drzemka pana Prospera** (5-ty występ p. Rapackiego). — *Wczoraj,* we środę, dawano komedje **Zemsta za mur graniczny** i **Postanowienia**, było osób 135.

W RESURSIE KUPIECKIEJ. — *Wczoraj,* we środę, na **Koncercie** na dochód niezamożnych studentów szkoły głównej, było osób 352.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie,* od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-lejtnanci: *Baumgarten,* z Petersburga i *Glebow,* z Nowogieorgiewska; adjutant J. C. W. W. Księcia Konstantego Mikołajewicza pułkownik hr. *Komarowski,* z Petersburga; — wyjechali: jenerał-adjutant *Minkwitz,* do Petersburga; jenerał-lejtnant *Zukowski,* do Berlina; rzeczywisty radca stanu *Kołakowski,* do Żytomierza; radca tajny sekretarz stanu *Nabokow,* do Skierniewic; sekretarz stanu książę *Oboleński,* do Petersburga

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz. bydg. osób 513, wyjechało osób 537; — koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 209, wyjechało osób 247, — koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 193, wyjechało osób 165; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało osób —; — oprócz tego w ogóle przyjechało osób 89, w tej liczbie z zagranicy 11; wyjechało osób 65, w tej liczbie za granicę 12.

* Dnia 2 (14) b. m. i roku, chorych w 8-iu cywilnych szpitalach: przybyło 79, wyzdrowiało 66, umarło 5, pozostało 1897 (mężczyzn 926, kobiet 971), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 186, kobiet 165.

* W dniu 2 (14) bież. mies. i roku, **urodziło się** *chrześcjan:* płci męzkiej 11, płci żeńskiej 9; *starozakonnych:* płci męzkiej 4, płci żeńskiej 6; razem 30; — **zawarło śluby małżeńskie:** par: *chrześcjan:* —; *starozakonnych:* —; — **umarło:** *chrześcjan:* płci męzkiej 8, płci żenskiej 13; *starozakonnych:* płci męzkiej 2, płci żeńskiej 3; razem 26.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 3 (15) Kwietnia 1869 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe waśne	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu)				
Obligi Skarbu za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kupnem	—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1éj za rs. 100	87	75	87	25
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	84	92	84	45
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego	99	50	99	17
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	72	35	72	—
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs	—	—	—	—
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—	—	—	—
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100	89	25	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	100	50
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	100	67
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	163	50	162	—
„ „ „ 1866 „ 100	157	—	155	—
5% Listy Zastaw. Rosji	96	17	95	75
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego drug żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za. rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied, za sztukę	71	—	70	—
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100	69	—	68	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drgi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100	—	—	101	—
Obligacie Kolei Żel-War, Terespol	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	—

WEXLE.		Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs	Płacono K.
Berlin ... 100 Tal.	2 m.	111	30	111	15
„ ... „ „	k. t.	111	$22\frac{1}{2}$	111	—
Wrocław ... „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk ... „ „	2 m.	111	$22\frac{1}{2}$	111	—
Hamburg ... 300 B. Mk.	2 m.	—		—	—
Londyn ... 1 Ft. St.	3 m.	7	6	—	—
Paryż ... 300 Frank.	2 m.	91	5		—
Wiedeń ... 150 Zł. W. A	2 m.	91	20	91	5
Petersburg ... 100 Rsr.	1 m.	—			—
„ ... ,	k. t.	—	—	—	—
Moskwa ... „ „	1 m.	—	—	—	—
, ... „ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych ... rs. 1 k. $21\frac{1}{2}$

* „ „ od Listów Likwidacyjnych rs. 1 k. 4 %

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 2 (14) Kwietnia 1869 roku.

Z BERLINA	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego		$8\frac{3}{8}$
Weksle na Warszawę		$80\frac{1}{8}$
„ Peterburg 3 tygodn.		$81\frac{5}{8}$
„ „ 3 miesięczny		$88\frac{3}{4}$
„ Londyn 3		—
„ Paryż 2		—
„ Hamburg 2 „		
„ Wiedeń 2 „		$81\frac{1}{4}$
Listy Zastawne 4%		68
Listy Likwidacyjne		$57\frac{1}{4}$
Obligacje Skarbowe 4%		$67\frac{3}{4}$
Koleje Rosyjskie		84
Akcje Drogi Żel. Terespolskej		$85\frac{3}{4}$
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej		$78\frac{3}{4}$
Akcje drogi Warszawsko-Wiedeńskiej		$61\frac{3}{4}$
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej		60
Nowa pożyczka premjowa 1-em		$134\frac{3}{4}$
„ „ „ 2-em		$129\frac{3}{4}$
5a Pożyczka Stieglitza		7
5% Listy Zastawne Ruskie		$79\frac{1}{2}$
Żyto na targu „		$52\frac{1}{4}$
dto „ dostawę		$52\frac{1}{4}$
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		124
„ Hamburg		91 60
„ Paryż		49 30
Pożyczka Narodowa		70 40
5% Metaliki		62 10
Akcje Banku Kredytowego		291 30
Z PARYZA.		
Renta 3%		71
Renta Włoska		56 30
Akcje Kredytu Ruchomego		268
Z LONDYNU		
3% Papiery (Consols)		$93\frac{1}{8}$

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA

N. D. 2283. *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

Ogłasza, iż nadesłany w drodze urzędowej akt zejścia Tomasza-Saturnina-Stanisława trzech imion Dombkowskiego, rodem z Gubernji Płockiej pochodzić mającego, w wieku lat 42, dnia 15 Stycznia 1868 r. we Francji zmarłego, przesłany został Prokuratorowi Królewskiemu przy Trybunale Cywilnym w Płocku, dla odpowiedniego art. 94 K. C. P. postąpienia.

Warszawa d. 22 Marca (3 Kwietnia) 1869 r.

Członek Komisji,
Rzeczywisty Radca Stanu, K. Łaski.
2—3 Naczelnik Wydziału, Puchalski.

N. D. 2487. *Syndyk Masy Upadłości Młyna Parowego w Łowiczu.*

Wzywa wszelkich wierzycieli masy na posiedzeniu w dniu 11 (23) Kwietnia r b. o godzinie 4 z południa w Trybunale Handlowym odbyć się mające, celem wysłuchania sprawozdania Syndyków i wydania co do niego uchwały.

1—1 Walenty Przyjemski, Obrońca.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE

N. D. 2479 *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej.*

Z powodu zejścia z tego świata:

1. W dniu 1 Marca 1869 r. Heleny Zdzieńskiej, wierzycielki sumy rs. 3413 z większej rsr. 4,763 kop. 44 pozostałej na dobrach Wroczyny z Orłowskiego zabezpieczonej.

2. W dniu 7 (19) Lutego 1869 r. Józefa Czarneckiego, właściciela połowy nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1304 położonej.

3. W dniu 14 (26) Marca 1869 r. Jana Wittig, właściciela nieruchomości w Warszawie pod N-rem 1156c. położonej; oraz wierzyciela sum następujących: a) rs. 4,611 pod Nr. 6 i rs. 1,500 pod Nr. 7 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1219, w dziale IV; b) rs. 7,500 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1331a, pod Nr. 11 oraz na nieruchomości Nr. 1331b. pod Nr. 2 w dziale IV; c) rs. 5,250 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1468a. przez zastrzeżenie z aktu Nr. 41 w dziale IV zapisane; d) rs. 300 z procentem 6% od d. 3 (15) Lutego 1869 r. i kosztami rs. 8, na współwłasności nieruchomości Warszawskiej Nr. 2094 w dziale IV pod N. 19 sposobem ostrzeżenia; e) rs. 3,000 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 2880 w dziale IV pod Nr. 7 wraz z ścieśnieniem w dziale III, pod Nr. 4; f) rs. 900 pod Nr. 9 i rs. 750 z większej rs. 1.050 pochodzących pod Nr. 14, tudzież współwierzyciela rs. 4,560 pod Nr. 7 i rs. 1350 pod Nr. 8 na nieruchomości Warszawskiej pod Nr. 2275, 2276 i 2306b. w dziale IV wykazu ubezpieczonych.

4. W dniu 4 (16) Marca 1869 r. Aleksandra Dąbrowskiego właściciela nieruchomości Warszawskiej Nr. 1308, oraz wierzyciela następujących sum: a) rs. 4.050 w dziale IV, pod Nr. 8 i rs. 2.700 z większej rs. 3,300 pochodzącej, pod Nr. 10 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1092a. b) rsr. 2,700 w dziale IV, pod Nr 11 z ścieśnieniem w dziale III, przez zastrzeżenie z aktu Nr. 38 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 2458; c) rs. 2,250 z większej rs. 4,500 przez zastrzeżenie z aktów Nr. 55 i 67, rs. 900 z aktu Nr. 68 i rs. 750, z aktów Nr. 62 i 76 na marginesie działu IV zapisane na nieruchomości Warszawskiej Nr. 2416; d) rs. 600 w dziale IV pod Nr. 11 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 2973; e) rsr. 2,250 pod Nr. 24 i rs. 750 pod Nr. 25 działu IV, na nieruchomości Warszawskiej N. 2352; f) rs. 756 w dziale IV, pod Nr. 24, na nieruchomości Warszawskiej Nr. 721; g) rs. 1350 w dziale IV, pod Nr. 13 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 165; h) rs. 1,500 pod Nr. 16 i rs. 1,500 pod Nr. 17 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1509a. zabezpieczonych.

5. W dniu 4 Marca 1869 r. Joanny Leugé, wierzycielki sumy rs. 1,500 w dziale IV pod Nr. 6 na nieruchomości Warszawskiej N. 577 zabezpieczonej.

Toczą się po tychże postępowania spadkowe, do ukończenia których wyznaczyłem termin półroczny na dzień 6 (18) Października 1869 roku, w którym spadkobiercy, legatarjusze i wierzyciele zgłosić się i prawa swe w księgach wieczystych rzeczonych nieruchomości miejskich i dóbr ziemskich meldować winni.

Warszawa d. 1 (13) Kwietnia 1869 r.
1—1 Franciszek Rapacki.

N. D. 2478. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Płocku.*

Po nastąpionej śmierci:

1. Konstancji Żółtowskiej, współwierzycielki sumy złp. 2,280 na dobrach Kamionki część lit. H.

2. Grzegorza Jarockiego, wierzyciela sumy rsr. 60 na tychże dobrach.

3 Stanisława Kucińskiego, współwłaściciela dóbr Kowalewko i Dąbrowa z Okręgu Mławskiego.

4. Mośka Hersza Szpiro, wierzyciela sumy rsr 262 kop. 50 na dobrach Załuże-Patory z Okręgu Przasnyskiego, hypotecznie zabezpieczonych, toczą się postępowania spadkowe, termin do zamknięcia których, na dzień 18 (30) Października 1869 r. w mej kancelarji wyznaczony został.

Płock d. 1 (13) Kwietnia 1869 r.
1—2 A. Wołowski.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 2282. *Zarząd Finansowy w Królestwie Polskiem.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 1 (13) Maja r. b. o godzinie 12 w południe w sali posiedzeń Zarządu Finansowego odbędzie się głośna in plus licytacja na sprzedaż po Wizytkowskiego domu w mieście Warszawie przy ulicy Krakowskie-Przedmieście pod Nr. 390, poczynając od sumy rsr. 50,865 kop. 96½.

Bliższe wiadomości tyczące się warunków sprzedaży wspomnionego domu, zasięgnięte być mogą w biórze Zarządu Finansowego każdodziennie oprócz świąt w godzinach służbowych, o stanie zaś tej nieruchomości przekonać się można na miejscu.

Warszawa d. 21 Marca (2 Kwietnia) 1869 r.
za Zarządzającego Wydziałem, Wysocki.
za Naczolnika Sekcji, Ed. Poraziński. 2—3

N. D. 2471. Варшавское Губернское Правление

Отъ Варшавскаго Губернскаго Правленія симъ объявляется, что Софія Косовская постоянная жительница Кутновскаго Уѣзда, Гмины Войшице, желаетъ получить эмиграціонный паспортъ въ Австрыйскую Имперію.

Вслѣдствіе чего лица имѣющія законныя претензіи къ упомянутой Косовской въ теченіи трехъ недѣль считая со дня настоящаго объявленія благоволятъ заявить о таковыхъ претензіяхъ Губернскому Правленію, ибо по истеченіи сего времени о выдачѣ ей паспорта, будетъ сдѣлано представленіе по принадлежности.

Г. Варшава, дня 31 Марта 1869 г.
Совѣтникъ, Пухальскій.
1—3 за Дѣлопроизводителя, Станкевичъ.

N. D. 2379. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Отъ Варшавскаго Губернскаго Правленія объявляется, что въ присутствіи онаго, на Медовой улицѣ, 9 (21) Апрѣля сего года въ 12 часовъ дня, будутъ производиться изустные торги на отдачу въ арендное содержаніе кирпичнаго завода въ Бураковѣ, Варшавскаго Уѣзда, срокомъ съ 19 Сентября (1 Октября) 1868 по 19 19 Сентября (1 Октября) 1869 года, начиная отъ суммы 2,227 рублей.

Желающіе участвовать на торгахъ обязаны представить квитанцію казначейства или Банка, на внесенный залогъ, равняющійся четвертой части назначенной къ торгамъ суммы.

Торговыя условія предъявляемы будутъ желающимъ въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ ежедневно до 3 часовъ пополудни, кромѣ праздничныхъ дней.

* * *

Rząd Gubernjalny Warszawski, podaje do powszechnej wiadomości, że w biurze Rządu przy ulicy Miodowej. w dniu 9 (21) Kwietnia) r. b. o godzinie 12 z rana, odbędzie się głośna in plus licytacja na wydzierżawienie z d. 19 Września (1 Października) 1868 r. do 19 Września (1 Października) 1869 r. cegielni w Burakowie, w Powiecie Warszawskim położonej, poczynając od sumy rs. 2,227.

Mający zamiar przystąpić do licytacji winien złożyć kwit kasy, lub Banku, na złożone vadium, wyrównywające czwartej części sumy dzierżawnej.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w godzinach służbowych w wydziale dóbr Rządu Gubernjalnego codziennie, wyjąwszy dni świąteczne.

Г. Варшава, 29 Марта 1869 года.
2—3 Асесоръ, Добошинскій.

N. D. 2420. *Окружное Артилерійское Управленіе.*

Въ Окружномъ Артилерійскомъ Управленіи Варшавскаго Округа 28 Апрѣля (10 Мая) 1869 г. будетъ производиться одинъ рѣшительный торъ, на перевозку водою, въ Петербургъ мѣди, заключающейся въ негодныхъ и ненужныхъ орудіяхъ, изъ крѣпостей: Варшавской до 2212 пуд. и Новогеоргіевской до 1596 пудовъ, всего до 3808 пудовъ.

Желающіе вступить въ изустный торгъ обязаны представить, при прошеніи на гербовой бумагѣ, залогъ для обезпеченія казны по перевозкѣ мѣди. Допускается и присылка запечатанныхъ объявленій, которые должны быть доставлены въ Варшавское Окружное Артилерійское Управленіе въ день торга къ 11 часамъ утра, съ залогомъ.

Залогъ къ изустнымъ торгамъ долженъ быть представленъ на сумму 300 руб., а по окончаніи торга долженъ быть оставленъ въ 20% отъ той суммы причитающейся за провозъ мѣди въ орудіяхъ.

Цѣны на перевозку мѣди въ орудіяхъ должны быть объявлены съ пуда на все разстояніе отъ Варшавы и Новогеоргіевска до Петербурга.

Подробныя условія на перевозку орудій желающіе могутъ читать въ Окружномъ Артилерійскомъ Управленіи Варшавскаго Округа отъ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни ежедневно, кромѣ праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Г. Варшава, 29 Марта 1869 года.
Правитель дѣлъ, Полковникъ,
3—3 Сомовъ.

N. D. 2470. *Komisarz Administracyjny Cyrkułu 9 i 10, Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej: 1. Że z mocy rozporządzenia Magistratu, w dniu 16 (28) Kwietnia r. b. o godzinie 10 rano, wydzierżawiony zostanie na rok jeden domek po zwiniętej straży skarbowej na stacji Bełk.

2. Takież domki na stacjach Siekierki i Czerniakowskiej, poczynając od godziny 12 z południa w dniu 16 (28) Kwietnia 1869 r. przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną; licytacja odbędzie się na miejscu.

Warszawa d. 31 Marca (12 Kwietnia) 1869 r.
1—2 Sosonko.

N. D. 2457. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie: 1. Elżbiety z Wołowskich Henryka Podowskiego Doktora Medycyny i Chirurgji żony, w asystencji i za upoważnieniem męża działającej, wraz z tymże w Warszawie pod Nr. 1751 zamieszkałej; 2. Marjanny Wołowskiej panny pełnoletniej z własnych funduszów utrzymującej się, w Warszawie pod Nr. 1740 zamieszkałej; 3. Korneljusza Wołowskiego Sędziego Trybunału Cywilnego w Warszawie, w temże mieście pod Nr. 497*A* zamieszkałego, wszystkich działających w imieniu własnem, oraz w przymiocie Sukcesorów Teofili Wołowskiej, zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Andrzeja Brzezińskiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 497*A* obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 4,424 kop. 92 z procentem 5% od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1867/8 i kosztami od Franciszka Röhr obywatela, Emilji Röhr panny doletniej z własnych funduszów utrzymującej się, Feliksa Röhr Piwowara, wszystkich pod Nr. 1144. Karola Röhr urzędnika pod Nr. 1680*a*, Teresy z Röhrów Alberta Nalepińskiego urzędnika żony, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, wraz tymże pod Nr. 1094, Zofji z Smolikowskich po Franciszku Röhr pozostałej wdowy w imieniu własnem, oraz jako matki i głównej opiekunki nieletnich: Franciszka-Ksawerego, Zofji-Wiarosławy i Tadeusza-Radzisława, z tymże Franciszkiem Röhr spłodzonych dzieci, pod Nr. 1739 wszystkich w Warszawie zamieszkałych, jako współwłaścicieli nieruchomości w Warszawie pod N-rem 1144 położonej, protokułem Ludwika Wichrowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 2 (14) Listopada 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ.

w Warszawie pod Nr. 1144 przy ulicy Żelaznej, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału III, w Warszawie, w Urzędzie Policji Wykonawczej Cyrkułu VIII, w gminie Magistratu miasta Warszawy, w Cyrkule Administracyjnym VII i VIII, na gruncie emfiteutycznym, z którego corocznie opłaca się czynszu rs. 10 kop. 80 leżąca, prawem własności do Franciszka Röhr jawnego z wykazu hypotecznego właściciela, oraz Teresy z Röhrów Alberta Nalepińskiego małżonki, Emilji Röhr panny doletniej, Feliksa Röhr, Karola Röhr i nieletnich dzieci po Franciszku Röhr, jako to: Franciszka Ksawerego, Zofji-Wiarosławy, Tadeusza-Radzisława z Zofją z Smolikowskich spłodzonych, tudzież Zofji z Smolikowskich po tymże Franciszku Röhr wdowy, wszystkich wyżej z zamieszkania wymienionych należąca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łokci kwadr. 24752 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości, znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom z cegły palonej masiv murowany, z facjatą, o piwnicach i mieszkaniach poddasznych, nad którego dach dachówką holenderką, a w małej części blachą żelazną kryty, są wyprowadzone dwa kominy z cegły palonej murowane, a przy domu ławka drewniana na czterech słupach drewnianych w ziemię wkopanych

2. Parkan z cegły palonej masiv murowany, dachówką holenderką kryty od ulicy Żelaznej, długi około łokci 16, wysoki około łokci 5, w którym urządzona brama wjazdowa.

3. Dwa drzewa kasztany przed domem i parkanem z frontu stojące.

4. Przybudowanie z drzewa budowane parterowe, gontami kryte, mieszczące kuchnią o jednym kominie nad dach wymurowanym.

5. Zabudowanie z cegły palonej masiv murowane, dachówką holenderką kryte, parterowe z piwnicą, mieszczące w sobie mielcuch z podłogą z cegły palonej i spichrz.

6. Zabudowanie z cegły palonej masiv murowane parterowe o piwnicy, nad którego dach dachówką karpiówką kryty, jest wyprowadzony komin z cegły palonej murowany.

Zabudowanie to połączone jest w klamrę z zabudowaniem Nr. 5 i w niem mieści się magiel ręczny i drwalnie.

7. Sciana drewniana po rozebranej budowli do ulicy Żelaznej i od tejże ulicy szabrowana.

8. Oficyna z cegły palonej masiv murowana parterowa z piwnicą, nad której dach dachówką holenderką kryty, wyprowadzone są dwa kominy.

9. Ogródek warzywny parkanikiem z drzewa długim około łokci 25, wysokim około łokci półtora otoczony.

10. Komórka czyli kurnik z desek deskami kryta.

11. Podwórko dla drobiu otoczone parkanem z desek długim około łokci 20, wysokim łokci 3.

12. Zabudowanie z drzewa w słupy gontami kryte, mieszczące składy na chmiel, wozownią i stajnią.

13. Kloaka z drzewa postawiona, gontami kryta, o dwóch sedesach.

14. Ogród warzywny w końcu i z lewej strony podówczas będący, otoczony od tegoż podwórza parkanem nizkim z desek w sztorc długim około łokci 80, wysokiem około łokci 3.

15. Zabudowanie z drzewa w słupy budowane, parterowe, nad którego dach gontami kryty są wyprowadzone, 1 komin murowany i dwa drewniane. W zabudowaniu tem mieszczą się lasy angielskie drewniane ze stosownym piecem do prażenia słodu z ogniskiem wewnątrz i mielcuch.

16. Zabudowanie z drzewa w słupy gontami kryte. W zabudowaniu tem mieści się młyn koński z kieratem górnym o jednym ganku do mielenia słodu przeznaczony. Za pomocą tego kieratu rozprowadza się woda po browarze ze studni niżej opisać się mającej.

17. Zabudowanie z drzewa w słupy w klamrę budowane, nad którego dach gontami kryty, wyprowadzony komin z cegły palonej murowany.

18. Zabudowanie z drzewa w słupy na podmurowaniu z cegły palonej gontami kryte.

W zabudowaniach pod Nr. 17 i 18 mieści się browar, w którym znajdują się naczynia i przyrządy po szczególe w akcie zajęcia opisane.

19. Zabudowanie z cegły palonej masiv murowane parterowe, nad którego dach dachówką karpiówką kryty, wyprowadzony jest komin z cegły palonej murowany.

W zabudowaniu tem mieści się izba zlewna, w której znajdują się: 2 drybusy drewniane do piwa i 7 kantarów drewnianych do zlewu piwa.

20. Parkan drewniany długi około łokci 22, wysoki około łokci 4.

21. Studnia z drzewa z 3 ma pompami, korbą żelazną domkiem drewnianym gontami nakrytym osłonięta, zasilająca wodą browar i mielcuch.

22. Dwie skrzynie drewniane do słodzin przy sieni budowli w której browar.

28. Ogród fruktowy od podwórza sztachetami otoczony, w których furtka, w ogrodzie tym znajduje się drzew fruktowych 22, krzewy bzu, agrestu, porzeczek, leszczyny, szpalery winogron, huśtawka, 6 ławek w ziemię wkopanych i takiż stół, drybus drewniany z dwoma obręczami żelaznemi.

Podwórze obszerne przy zabudowaniach kamieniem polnym wybrukowane, w którym to podwórzu są trzy drzewa kasztany, 2 wiązy i 2 akacje.

24. Parkan z drzewa długi około łokci 40, wysoki około łokci 4.

25. Parkan stojący na granicy tylnej posesji z galarowizny z murłatą w słupy, długi około łokci 104, wysoki około łokci 3.

26. Parkan z desek galarowych w sztorc stawianych, długi około łokci 52, wysoki około łokci 3.

27. Parkan z galarowizny w słupy z murłatą, długi około łokci 130, wysoki łokci 4.

W domu tym oprócz współwłaścicieli Franciszka Röhr, Emilji Röhr i Feliksa Röhr, ta-

dzież dzierżawcy Hoppenfelda, mieści się tylko jeden lokator Jan Narębski, który opłaca rocznie w ratach kwartalnych rs. 40.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchmości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Andrzeja Brzezińskiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 497 A. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału Cywilnego tutejszego w wydz. I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu na ręce Apolinarego Szymanowicza urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju wydziału III. w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu.

Obudwom na ręce własne d. 20 Listop. (2 Grudnia) 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 25 Listop. (7 Grudnia) 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godz. 10 z rana dnia 25 Lutego (9 Marca) 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Andrzej Brzeziński Obrońca przy Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 9 (21) Grudnia 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 9 (21) Grudnia 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, Trybunał wyrokiem wydanym dnia 25 Marca (6 Kwietnia) 1869 r., termin do przygotowawczego przysądzenia wyznaczył na dzień 8 (20) Maja 1869 r. godzinę 10 rano. Popierający sprzedaż postąpił w warunkach za subhastowaną nieruchomość rubli srebrem pięć tysięcy.

Warszawa d. 29 Marca (10 Kwietnia) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D 2480. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Franciszka Dornfeld, urzędnika Zarządu Finansowego w Królestwie Polskim, w imieniu własnem, oraz jako ojca i głównego opiekuna nieletniej Bronisławy-Ludwiki Dornfeld, działającego, w Warszawie pod Nr. 1575 zamieszkałego, oraz Emilji Pauliny Antoniny 3 imion z Dornfeldów Grodzińskiej, Karola Grodzińskiego profesora gimnazium w Pińczowie małżonki, w asystencji i za upoważnieniem tegoż swego męża czyniącej, w mieście Pińczowie, powiecie Pińczowskim, gubernji Kieleckiej zamieszkałej, Anieli Marcelli 2 imion Dornfeld, panny pełnoletniej, w Warszawie pod Nr. 1575 mieszkającej, wszystkich jako sukcesorów po niegdy Marjannie Józefie z Marszałowskich Dornfeld pozostałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Henryka Hoffman, Patrona przy Trybunale tutejszym, w Warszawie pod N. 518 zamieszkałego obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 20,000 z procentem i kosztami od Fajtla Fejwelsohn, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 655 położonej, zaś w Warszawie pod N-rem 1810/11 mieszkającego, protokółem Stanisława Skierkowskiego, Komornika przy Trybunale tutejszym, w d. 8 (20), 11 (23) Listopada 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Leszno, pod Nr. 655 na gruncie emfiteutycrnym, z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 5 k. 62½, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału II, w Warszawie, w cyrkule policyjnym i administracyjnym 5 i 6, położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Fejtla Fejwelsohn należąca, w dzierżawnem posiadaniu Izydora i Zygmunta Szternów, za kontraktem urzędowym przed Truszkowskim Rejentem w Warszawie w dniu 5 (17) Maja 1868 r. sporządzonym, na siedm kwartałów od d. 1 Lipca 1868 r. za sumę rs. 6,000 zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom masiv murowany, o parterze i jednem piętrze, oraz facjatach, blachą żelazną kryty, trzy kominy muronane mający, pod całym tym domem są piwnice i 2 suteryny mieszkalne, dalej w połączeniu tego domu a oficynami pod Nr. 2 i 3 opisanemi są dwa skrzydła, jedno z prawej, a drugie z lewej strony, masiv murowane, o parterze i 1-em piętrze z piwnicami murowanemi, blachą kryte, o jednym kominie murowanym każde.

2. Oficyna masiv murowana, o parterze i dwóch piętrach dachówką kryta, trzy kominy murowane mająca.

3. Oficyna masiv murowana o parterze i dwóch piętrach, dachówką kryta, trzy kominy murowane mająca.

4. Oficyna masiv murowana o parterze i jednym piętrze, dachówką karpiówką kryta, cztery kominy murowane mająca.

5. Budynek murowany, dachówką karpiówką kryty, w którym mieści się wozownia i stajnia.

6. Komórki drewniane dachówką kryte.

7. Kloaka drewniana blachą cynkową kryta.

8. Śmietnik drewniany.

9. Komórka drewniana blachą kryta.

10. Komórka podobnież drewniana z takimże achem.

11. Studnia czyli pompa, z takąż korbą.

12. Podwórze kamieniem polnym brukowane.

W nieruchomości tej jest 17 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Henryka Hoffman, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w Warszawie pod Nr. 518 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie, pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Stefana Mitraszewskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łąckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II. w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne

Obudwom d. 16 (28) Listopada 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 16 (28) Listopada 1868 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejcu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 24 Stycznia (5 Lutego) 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Henryk Hoffman, Patron przy Trybunale tutejszym którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 29 Listop. (11 Grud.) 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowe Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 29 Listop. (11 Grud.) 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych powyższej nieruchomości w dniach 24 Stycznia (5 Lutego), 7 (19) Lutego i 21 Lutego (5 Marca) 1869 r., Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem daty ostatniej, termin do przygotowawczego przysądzenia takowej na dzień 25 Marca (6 Kwietnia) 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, w którym licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 10,000, jaką popierający sprzedaż podaje.

Nadmienia się, iż Sukcesorowie niegdy Marjanny-Józefy z Marszałowskich Dornfeld powyżej respective wyrażeni aktem urzędowym przed Stanisławem Zawadzkim Rejentem w Warszawie d. 19 (31) Grudnia r. z. sporządzonym, sumę rsr. 20,000 z zaległym procentem, na satysfakcją której, subhastacja obecna prowadzi się, Jakubowi Jaspistein kupcowi w Warszawie pod Nr. 1403 mieszkającemu scedowali i we wszelkie swoje prawa podstawili; dalsza więc kontynuacja subhastacji imieniem tegoż Jaspisteian popieraną będzie, który zamieszkanie prawne również u Henryka Hoffmana Patrona w Warszawie pod Nr. 518 zamieszkałego ma obrane.

Warszawa d. 1 (13) Marca 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie przygotowawczego przysądzenia, które z odroczenia odbyło się w dniu 26 Marca (7 Kwietnia) 1869 r., nieruchomość subhastowana przysądzoną została Henrykowi Hoffmann Patronowi za sumę rsr. 10,000, a termin do ostatecznego jej przysądzenia Trybunał na dzień 10 (22) Czerwca 1869 r godzinę 10 z rana wyznaczył, w którym licytacja rozpocznie się od dwóch trzecich części szcunku taksą biegłych wynaleźć się mającego.

Warszawa d. 1 (13) Kwietnia 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 2439.

Podpisany Patron Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 1771 a zamieszkały wiadomo czyni i ogłasza:

Że wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniu 3 (15) Października 1868 roku pomiędzy Józefą Karoliną dwóch imion Smoczyńską, Jana Jakóba Smoczyńskiego żoną, w asystencji i za upoważnieniem męża swego i Kuratora czyniącą czyli obojgiem małżonkami Smoczyńskiemi obywatelami w Warszawie pod Nr. 771 tudzież Henrykiem Klawe piekarzem pod Nr. 1659/60 w imieniu własnem oraz jako głównym opiekunem nieletniej Aleksandry czyniącym, w Warszawie jak wyżej zamieszkałymi, jako współwłaścicielami nieruchomości Numerem 1659/60 i 31061 z gruntami, wiatrakiem Nr. 50 oraz drugiego wiatraku Nr. 19 oznaczonych, w Warszawie położonych, zamieszkanie prawne do całego tego interesu u Edwarda Kowalskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 1771 obrane mającymi, przez tegoż Edwarda Kowalskiego Patrona Trybunału stawającym z jednej. A Julją z Klawów Kalisz wdową po Gustawie Kalisz pod Nr. 883, Marją z Klawów Gustawa Neffe kupca żoną, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącą, czyli obojgiem małżonkami Neffe pod Nr. 1072, Dorotą z Klawów 1-o voto Ristoff 2-o Teodora Gryczyńskiego młynarza żoną, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącą, czyli obojgiem małżonkami Gryczyńskiemi pod № 31061, Emilją z Klawów Ferdynanda Daniel młynarza żoną, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącą, czyli obojgiem małżonkami Daniel pod Nr. 3082/3 wszystkiemi w Warszawie jak wyżej zamieszkałemi jako sukcesorami, po Ludwiku i Józefje małżonkami Klawe pozostałemi, współwłaścicielami nieruchomości powyżej wymienionych przez Bardzkiego Patrona Trybunału stawającym z drugiej strony, nakazaną została sprzedaż przez publiczną licytację w drodze działów nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1659/60 i 31061 z gruntem i wiatrakiem oraz drugim wiatrakiem położonych w razie niemożności dogodnego podzielenia w naturze takowej, biegli mianowani a do kierowania czynnościami działowemi Józef Sadkowski Asesor Trybunału delegowany został, wskutku czego mianowani biegli uczynili opinją iż nieruchomości powyższe dogodnie w naturze podzielić się niedadzą i oszacowali nieruchomość pod Nr. 1659/60 na rs. 13,433 kop. 45¼, pod Nr. 31061 z gruntami i wiatrakiem na rsr. 1,505 kop. 28 oraz wiatrak pod Nr. 19 z gruntem na rs. 1,120 k. 62.

Następnie Trybunał Cywilny wyrokiem daty 8 (20) Stycznia 1869 r. taksę i opinją biegłych zatwierdził.

A. Nieruchomość Nr. 1659/60 w Warszawie przy ulicy Mokotowskiej położona składa się z następujących zabudowań:

1. Domu frontowego masiv murowanego dachówką krytego.
2. Domu frontowego murowanego z lewej strony bramy pokrytego dachówką.
3. Oficyny murowanej pokrytej dachówką.
4. Drugiej oficyny w podwórzu murowanej pokrytej dachówką.
5. Spiżarni.
6. Komórki 4.
7. Oficyny drewnianej.
8. Wozowni dwóch.
9. Stajni.
10. Obory.
11. Bramy wjazdowej.
12. Studni.
13. Smietnika.
14. Pisuara.
15. Kloaki.
16. Ogrodem i drzewami owocowemi i dzikiemi. Gruntu pod całą nieruchomością łokci kwad. 9826 znajduje się. Z powyższej nieruchomości opłaca się podatków skarbowych i opłat miejskich rocznie.

a. Tytułem dominii directi do Skarbu rs. 11 kop, 5.

b. Innych podatków i składek miejskich łącznie ze składką ogniową rs. 233 k. 8½.

B. Nieruchomość po za rogatkami Wolskiemi w Warszawie przy ulicy Młynarskiej Nr. 31061 oznaczona wraz z wiatrakiem Nr. 50 i gruntami położona, składa się z następujących zabudowań:

1. Domu drewnianego pokrytego gontami.
2. Stajni, spichrza i wozowni pod jednym dachem.
3. Chlewa.
4. Kloaki.
5. Studni, piwnicy, budy, parkanu.
6. Wiatraka N. 50 oznaczonego drewnianego pokrytego gontami. Gruntu jest mórg nowopolskich 2 pr. kw. 246 czyli pręt. 846. Z powyższej nieruchomości opłaca się czynszu do dominium Czyste i podatków rocznie rsr. 42 kop. 60.

C. Wiatraka N. 19 oznaczonego wraz z gruntem pr. kw. 375 na gruncie emfiteutycznym z którego opłaca się rocznego czynszu do dominium Czyste rs. 13 k. 50.

Bliższe szczegóły powyższych nieruchomości opisane są taksą biegłych w kancelarji Pisarza Trybunału Wydz. II złozoną i u Edwarda Kowalskiego Patrona Trybunału w wypisie znajdującą się. Po złożeniu warunków licytacyjnych, pierwpza publikacja takowych odbyła się w miejscu zwykłem Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 549 przy ulicy Długiej w Wydz. II przed W-ym Sadkowsklm Asesorem tegoż Trybunału d. 4 (16) Lutego 1869 r.

Druga publikacja a zarazem przygotowawcze przysądzenie nieruchomości Nr. 1659/60 i 31061 z gruntami i wiatrakiem oraz drugiego wiatraka w Warszawie, odbędcie się w temże samym Trybunale i przed tymże samym Asesorem Trybunału Sadkowskim w dniu 25 Marca (6 Kwietnia 1869) r. o godz. 9½ z rana w Wydz. II. Licytacja nieruchomości N. 1659/60 zacznie się od sumy rs. 13,433 k. 45¼, zaś nieruchomości Nr. 31061 gruntu i wiatraka Nr. 50 oznaczonego od sumy rs. 1,505 k. 28. Wiatraka Nr 19 oznaczonego od sumy rs. 1,120 kop. 62, jako szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa d. 12 (24) Lutego 1869 r.
Edward Kowalski, Patron.

Po odbyciu w 25 Marca (6 Kwietnia) 1869 roku godzinę 9½ z rana drugiej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, sprzedaży: *a*. Nieruchomości Nr. 31061. z gruntem i wiatrakiem Nr. 50 oznaczonym w Warszawie położonej, wyznaczony został termin do ostatecznego przysądzenia takowej na dzień 12 (24) Kwietnia 1869 r. godzinę piątą po południu.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,505 kop. 28, jako szacunku taksą biegłych wykrytego. Vadium zaś do licytacji oznaczone jest na rsr. 500, oraz

***b*. Wiatraka z gruntem Nr. 19 oznaczonego w Warszawie położonego, wyznaczony został termin do ostatecznego przysądzenia takowego na dzień 12 (24) Kwietnia 1869 r. godzinę 6 po południu. Licytacja wiatraka Nr. 19 oznaczonego, rozpocznie się od sumy rsr. 1,120 kop. 62, jako szacunku taksą biegłych wykrytego. Vadium zaś do licytacji oznaczone jest na rsr. 450.**

Termina powyższe odbędą się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale II pod Nr. 549 przy ulicy Długiej przed W-ym Sadkowskim Asesorem Trybunału delegowanym.

Edward Kowalski, Patr. Tryb.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 990. Wzywa SS-ów po zmarłym Piotrze **Steinkeller** byłym bankierze w Warszawie aby: w wydanej na rzecz tegoż **kaucji** w dniu 23 Lipca (4 Sierpnia) 1838 r. sporządzonej, i na dobrach Rzembiki Rembiszewo Gubernji i Powiatu Łomżyńskiego położonych, w dziale IV. pod Nr. 3 w ilości rs. 300 ubezpieczonej za byłym konduktorem karety kurjerskiej na trakcie Warszawsko-Krakowskim Melchiorem Wińskim, a to w celu wynagrodzenia strat mogących nastąpić w czasie tego urzędowania, iżby w przeciągu 6 ciu miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia jeśli z tego tytułu mają jakie pretensje, takowę przed Trybunałem Łomżyńskim udowodnili, w przeciwnym zaś razie wniesionem będzie żądanie o nakaz na wykreślenie takowej.

2 3 **Melchior Wiński.**

N. D. 2362. Podpisany ma zaszczyt podać do wiadomości powszechnej, że p. **Gustaw Neefe** dotychczasowy współwłaściciel **składu win** pod firmą **„Grühn et Com.”** w hotelu Europejskim od strony ulicy Czystej istniejącego, ze spółki wystąpił i odtąd pod tąż samą firmą, z przyjęciem wszelkich **activów i passivów**, handel rzeczony nadal wyłącznie przez podpisanego prowadzonym będzie.

3—3 — 2356. **G. Grühn.**

N. D. 2312. **W majątku Motwica**, położonym w Powiecie Włodawskim, o milę od stacji Pocztowej Wisznice, a trzy mile od stacji kolei żelaznej Bieła, jest **do sprzedania** z wolnej ręki w całości lub częściowo **Stado Owiec Hiszpańskich**, wysoko poprawnych, dobrze przez zimę utrzymanych, składające się: z 200 macior cztero i pięcio-letnich, 100 trzy-letnich, 100 dwu-letnich, 100 skopów trzy, cztero i pięcio-letnich i 100 skopów i maciorek jeno-rocznych. Bliższa wiadomość na miejscu.

3—3—3780

N. D. 2477. Niżej podpisany wydał **Szmulowi Silberkasten** stempel na kop. 15 z podpisem in blanco, z którego tenże właściwie niezużytkował i jak twierdzi, takowy **zagubił**, ażeby w przyszłości jakaś fałszywa pretensja się nie okazała, **ostrzegam** przeto, aby nikt rewersu na mnie na podobnym stemplu wystawionego nie **nabywał**, gdyż żadnych rewersów na stemplach nie wystawiałem i wystawiać nie będę, a nawet tenże Silberkasten piśmiennie pod dniem 10 Kwietnia 1869 r. przed Komisarzem Policji Cyrkułu 7 zeznał, że stempel powyższy zagubił, i że niema do mnie żadnej pretensji.

Warszawa d. 14 Kwietnia 1869 r.

1—3—4141 Wincenty Moczyński.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

DODATEK.

JUTRO DZIENNIK NIE WYJDZIE.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 2126. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что въ залѣ присутствія сего Правленія, будутъ производится 10 (22) Апрѣля 1869 г. торги на продажу матеріаловъ, оставшихся послѣ упраздненной стипендіальной типографіи въ городѣ Люблинѣ, отъ суммы 694 р. 79 к.

Желающіе участвовать въ торгяхъ, должны:

1. Представить вадіальный залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части, назначенной для этихъ торговъ суммы, т. е. 69 р. 48 к.

2. Покупщикъ сихъ матеріаловъ, долженъ доплатить тотчасъ при подписи торговаго протокола, добавочно съ представленному вадіальному залогу, сумму какая будетъ имъ предложена на торгахъ.

3. Вѣдомость этимъ матеріаламъ, можетъ быть разсмотриваема ежедневно въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Губернскаго Правленія, самые же матеріалы въ выше прописанной типографіи въ зданіи Губернскаго Правленія.

Люблинъ дня 13 (25) Марта 1869 года.

Асесоръ, Шмидъ.

3—3 Дѣлопроизводитель, Венглинскій.

N. D. 2127. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что такъ какъ назначенныя на 24 Февраля (8 Марта) 1869 г. и 27 Февраля (11 Марта) т. г. въ присутствіи сего Правленія торги, на продажу нѣкоторыхъ по духовныхъ домовъ, а именно: въ городѣ Люблинѣ, подоминиканскихъ оцѣненныхъ:

Подъ № 47, въ 10,680 р.

Подъ № 48, въ 2,643 р.

въ городѣ Красникѣ послѣ канониковъ:

Подъ № 216, въ 1,200 р.

Подъ № 120, въ 180 р.

Безъ номера, въ 260 р.

И въ городѣ Ополѣ попіярскаго дома, въ 6,658 р.

По неявкѣ желающихъ несостоялись, то посему на продажу означенныхъ же домовъ назначены въ притутствіи правленія вторичные торги на условіяхъ подробно описанныхъ въ № 5, 9 и 11 Варшавскаго Дневника 1869 г. и въ Люблинскихъ Губернскихъ Вѣдомостяхъ № 52 1868 г. и № 1 и 2 1869 г. равно въ Польской Газетѣ и Варшавскомъ Курьерѣ того времени.

а) На продажу по-доминиканскаго дома въ Люблинѣ подъ № 47, оцѣненнаго въ 10,680 р. и попіярскаго въ городѣ Ополѣ въ 6,658 р. на 7 (19) Апрѣля 1869 г.

б) На продажу по-доминиканскаго дома въ Люблинѣ подъ № 48, оцѣненнаго въ 2,643 руб., послѣ канониковъ регулярныхъ въ городѣ Красникѣ подъ № 120, оцѣненнаго въ 180 руб., подъ № 216, въ 1,200 руб., и безъ номера, въ 260 руб., на 9 (21) Апрѣля 1869 г.

Желающіе участвовать въ сихъ торгахъ объ условіяхъ продажи, могутъ узнать изъ означенныхъ выше номеровъ Варшавскаго Дневника и Люблинскихъ Губернскихъ Вѣдомостей и ежедневно до начатія торговъ въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Губернскаго Правленія.

Люблинъ дня 13 (25) Марта 1869 года.

Асесоръ, Шмидтъ.

3—3 Дѣлопроизводитель, Венглинскій.

N. D. 1271. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernji Siedleckiej w Siedlcach.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie artykułu postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku i upoważnień przez Dyrekcję Główną udzielonych, następujące dobra ziemskie jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

1. Babice, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się z folwarku Babice, i nowo-założonego folwarku Dęba Stara, wsiów: Babice, Ruda, Kamionka, Skruda, Wylezin i Ownia z Zagrodnikami i Sołtystwem tegoż nazwiska, z młynów Ruda, Skruda i Wylezin, niemniej z tysiąca morgów lasu od dóbr Ryki oddzielonego i do dóbr niniejszych przyłączonego, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Żelechowskim, Powiecie Garwolińskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 3,128 kop. 60, vadium do licytacji rsr. 10,845, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 86,832 kop. 50, termin sprzedaży dnia 15 (27) Września 1869 roku, przed Rejentem Adamem Damięckim.

2. Budziska, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wsiami Krzówka i Sobieska, z nomenklaturą Zarzeka, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Radińskim, Powiecie Łukowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,496 kop. 12, vadium do licytacji rsr. 4,905, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 36,596 kop. 25, termin sprzedaży dnia 15 (27) Września 1869 roku, przed Rejentem Adamem Damięckim.

3. Charlejów A, B, C, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, w Ogu Radińskim P-cie Łukowskim, Gub. Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,073 kop. 25, vadium do licytacji rsr. 3,195, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 25,435, termin sprzedaży dnia 15 (27) Września 1869 r., przed Rejentem Adamem Damięckim.

4. Chmielów Wielki i Mały, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, oraz Juljanówka czyli Holendernia część B, mianowicie pole pod Ochotnikiem zwane, morgów 24 prętów 32 i pręcików 24 składające się z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Włodawskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 606 kop. 28, vadium do licytacji rsr. 2,250, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 13,304, termin sprzedaży dnia 15 (27) Września 1869 roku, przed Rejentem Adamem Damięckim.

5. Długie Kamieńskie, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległemi częściami na wsiach Długich Łukach, Długich Grzymkach, Długich Wszeborach, Długich Grodzickach, oraz Długich Wólce Nadbużnej i Kołku Zgleczewskim, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Węgrowskim, Powiecie Sokołowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 640 kop. 81, vadium do licytacji rs. 4,050, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 14,335 kop. 87½, tormin sprzedaży dnia 15 (27) Września 1869 r., przed Rejentem Bronisławem Wrońskim.

6. Hołowno vel Antopol, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wsią zarobną Hołowno i folwarkiem Kaniuki, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Włodawskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 682 kop. 27½, vadium do licytacji rs. 3,675, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 26,286 kop. 87½, termin sprzedaży dnia 15 (27) Września 1869 roku, przed Rejentem Stanisławem Rostkowzkim.

7. Jeleniec, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wsią tegoż nazwiska, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Łukowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,(45 kop. 10, vadium do licytacji rub. sreb. 3,360, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 24,189, termin sprzedaży dnia 15 (27) Września 1869 roku, przed Rejentem Stanisławem Rostkowskim.

8. Kiełpieniec, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się z folwarków Kiełpieniec i Przewóz Nurski, z wsi zarobnych Kiełpieniec, Kizie, Białobrzegi i Przewóz Nurski, z łąk w lesie nad Bugiem położonych i z lasów przyległych, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Węgrowskim, Powiecie Sokołowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili żarządzdnia sprzedaży wynoszą rsr. 955 kop. 30½, vadium do licytacji rs. 3,600, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 22,378, termin sprzedaży dnia 15 (27) Września 1869 roku, przed Rejentem Stanisławem Rostkowskim.

9. Kolechowice, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się z folwarku i wsi Kolechowice, oraz gruntów po Sołtysach, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Włodawskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,215 kop. 31½, vadium do licytacji rub. sr. 4,110, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 31,631, termin sprzedaży dnia 16 (28) Września 1869 roku, przed Rejentem Adamem Damięckim.

10 Kostomłoty, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z nowo utworzonym folwarkiem Bór, obecnie Łaś zwanym, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Bielskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 791 kop. 57½, vadium do licytacji rs. 3,375, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 24,111, termin sprzedaży dnia 16 (28) Września 1869 roku, przed Rejentem Adamem Damięckim.

11 Lipówka, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się z folwarku i wsi Lipówka, z łąkami Lipowskiemi zwanemi, i z lasów przyległych, mające ogólnej rozległości włók 49 morgów 19 prętów 28, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Powiecie Włodawskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 408 kop. 70, vadium do licytacji rs. 1,380, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10,122, termin sprzedaży dnia 16 (28) Września 1869 r., przed Rejentem Adamem Damięckim.

12 Morzków część A, B, C, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z częściami na wsiach Toczyskach Czortkach, Toczyskach Srednich, Bujałach Mikoszach, Gnieoszach, Jabłonny Lackiej i Ruskiej, z przyleg. i przynależytościami, oraz nomenklaturą Konty Wierzbickie, w Okręgu Węgrowskim. Powiecie Sokołowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 495 kop. 95, vadium do licytacji rsr. 1,455, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,157, termin sprzedaży d. 16 (28) Września 1869 r., przed Rejentem Bronisławem Wrońskim

13. Mostów, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami Prosnów, Milcyki i Nieznanki, i z wszelkiemi przynależytościami, w Okręgu Łosickim, Powiecie Konstantynowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 315 kop. 91, vadium do licytacji rsr. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,227, termin sprzedaży d. 16 (28) Września 1869 r., przed Rejentem Stanisławem Rostkowskim.

14. Nakory, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wsią tegoż nazwiska, i łąką od wsi Brzozowa odprzedaną, oraz laskiem Borek zwanym, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Siedleckim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 773 kop. 93, vadium do licytacji rub. sreb. 2,430, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 16,622, termin sprzedaży dnia 16 (28) Września 1869 roku, przed Rejentem Stanisławem Rostkowskim.

15. Oleśnica, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, wraz z nomenklaturami Adamówka, Zawola vel Bobrowice i Nowe Pole Pszczółki, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Siedleckim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 909 kop. 71½, vadium do licytacji rub. sreb. 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 20,148, termin sprzedaży dnia 16 (28) Września 1869 roku, przed Rejentem Stanisławem Rostkowskim.

16. Ozorów, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wsią Kłudzie, z folwarkiem Osińskie i częściami na wsiach: Dąbrówka, Stany, Dąbrówka Stara, z nomenklaturą tak nazwaną Koryta, oddzieloną od wsi Oleśnicy, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Siedleckim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 2,192 kop. 79, vadium do licytacji rs. 6,540, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 48,150, termin sprzedaży dnia 17 (29) Września 1869 r., przed Rejentem Adamem Damięckim.

17. Paprotnia A, B, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Żelechowskim, Powiecie Garwolińskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,170 kop. 64, vadium do licytacji rsr. 3,350, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 28,450, termin sprzedaży dnia 17 (29) Września 1869 roku, przed Rejentem Adamem Damięckim.

18. Pawłowice, z dwóch respective części A i B, składające się, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległą wsią Długa Wola, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Żelechowskim, Powiecie Garwolińskim, Gubernji Siedleckiej położone. Czyni się wzmianka, że w ograniczeniu tych dóbr znajduje się osada Bindu_a zwana, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 1,747 kop. 3, vadium do licytacji rub. sreb. 6,660, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 42,528, termin sprzedaży dnia 17 (29) Września 1869 roku, przed Rejentem Bronisławem Wrońskim.

19. Połoski. (Bielaka), na teraz Cichockiego) po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Bielskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 454 kop. 42, vadium do licytacji rub. sreb. 1,395, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 10,495, termin sprzedaży dnia 17 (29) Września 1869 r., przed Rejentem Bronisławem Wrońskim.

20. Rudzieniec, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wsią Ra[illegible]cze i częścią na wsi Gęsi, tudzież dobra ziemskie Gęś, wraz z częścią na wsi Gęsi od dóbr Kolana oddzieloną, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Włodawskim, Powiecie Radińskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 4,379 kop. 2, vadium do licytacji rub. sreb. 17,100, licytacja rozpocznie się od sumy rub sr. 99,551 kop. 25, termin sprzedaży dnia 17 (29) Września 1869 r., przed Rejentem Bronisławem Wrońskim.

21. Ryczyska, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Żelechowskim, Powiecie Łukowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sreb. 787 kop. 24, vadium do licytacji rub. sreb. 2,640, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 12,792 kop. 37½, termin sprzedaży dnia 17 (29) Września 1869 r., przed Rejentem Stanisławem Rostkowskim

22. Sionna Mingosy, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Siedleckim, Powiecie Węgrowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili azrządzenia sprzedaży wynoszą rub. sreb. 126 kop. 95, vadium do licytacji rsr. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 2,923 termin sprzedaży dnia 16 (28) Września 1869 roku, przed Rejentem Bronisławem Włońskim.

23. Sowin część A, B, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, w obrębie których znajduje się osada Wygoda zwana, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Włodawskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 434 kop. 40, vadium do licytacji rs. 1,395, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,707, termin sprzedaży d. 17 29) Września 1869 r., przed Rejentem Stanisławem Rostkowskim.

24. Uhrusk, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, tudzież Wola Uhruska, Zastawie i Mszanka, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Włodawskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,794 kop. 13, vadium do licytacji rub. sreb. 6,645, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 44,464 kop. 37½, termin sprzedaży dnia 17 (29) Września 1869 roku, przed Rejentem Stanisławem Rostkowskim.

25. Uścieniec, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wsią Grabina i kolonja Krzywda, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Garwolińskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 658 kop. 96, vadium do licytacji rub. sr. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 15,970 k. 50. termin sprzedaży d. 18 (30) Września 1869 roku, przed Rejentem Adamem Damięckim.

26. Wojcieszków, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się z folwarku Starawieś i wsi tegoż nazwiska, z folwarku Nowinki i wsi tegoż nazwiska, wsiów Burzecka Wola, Mikołniów, część Woli Bystrzyckiej, Wola Bobrowa, Petronelin, Szczałb, części na Oszczepalinie i części na wsi Bystrzycy, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Łukowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 5,570 kop. 27½, vadium do licytacji rs 19,440, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 145,470 kop. 37½. termin sprzedaży dnia 18 (30) Września 1869 roku, przed Rejentem Adamem Damięckim.

27 Zalesie, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Bielskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 457 kop. 14, vadium do licytacji rsr. 1,965, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 5,133 kop. 12½, termin sprzedaży d. 18 (30) Września 1869 r., przed Rejentem Adamem Damięckim.

28. Mściska część A, z przyłączoną częścią z pod litery B, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Radińskim, Powiecie Łukowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 271 kop. 5, vadium do licytacji rub. sr. 675 licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,285, termin sprzedaży dnia 18 (30) Września 1869 r., przed Rejentem Bronisławem Wrońskim.

29. Dąbrowica Wielka z dwóch części A, i B, uformowane, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z attynencją [illegible]ńkowice, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Bielskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 9[illegible]0 kop. 56, vadium do licytacji rsr. 3,[illegible]0, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,000 listy likwidacyjne na zabezpieczenie pożyczki Towarzystwa w Banku deponowane rub. sreb. 3,000, ter-

min sprzedaży dnia 18 (30) Września 1869 roku, przed Rejentem Stanisławem Rostkowskim.

30. Dąbrowica Mała, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Bielskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 524 kop. 63$^1/_2$, vadium do licytacji rs. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,200, listy likwidacyjne na zabezpieczenie pożyczki Towarzystwa w Banku deponowane rsr. 3,850, termin sprzedaży dnia 18 (30) Września 1869 r., przed Rejentem Stanisławem Rostkowskim.

Sprzedaże wzmiankowane bęgą odbywać się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej. Gdyby zaś Rejent, przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzony, sprzedaż odbędzie się w jego Kancelarji przed innym Rejentem, który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ponieważ przy wypłacie Listów Likwidacyjnych, zatrzymane zostały na wzmocnienie bezpieczeństwa udzielonej pożyczki sumy w Listach Likwidacyjnych, jako to: pod pozycją 29 dla dóbr Dąbrowica Wielka *a, b,* rs. 3,000, i pod pozycją 30 dla dóbr Dąbrowica Mała rs. 3,850, nowo-nabywca zatem obowiązany jest wystąpić z częścią pożyczki wyrównywającą zatrzymanym sumom, spłacając takowe w ciągu dni 20 po licytacji w Listach Zastawnych Serji tej jakiej ostatnio wziętą była pożyczka Towarzystwa, kwoty zaś końcowe nie dające się spłacić Listami, obowiązany uiścić w gotowiźnie, wszystko to pod rygorem relicytacji.

W razie niedojścia do skutku powyższych sprzedaży w oznaczonym terminie, dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku, odbędzie się w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi.

W końcu uprzedza interesentów, iż gdyby w dniu do licytacji oznaczonym przypadło święto kościelne lub uroczystość galowa dworska I go rzędu, sprzedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym w Kancelarji tego samego Rejenta.

Siedlce dnia 7 (19) Lutego 1869 roku.

Prezes, Kozłowski.

3—3 Pisarz, Tchorzewski.

N. D. 2421. *Окружное Артилерійское Управленіе.*

Въ Военно-Окружномъ Совѣтѣ Варшавскаго Военнаго Округа будетъ произведенъ 8 (20) Мая 1869 г. торгъ, безъ переторжки, на поставку въ Ивангородскую и Брестъ-Литовскую крѣпости свинца.

Торгъ будетъ производиться отдѣльно въ Ивангородѣ и отдѣльно въ Брестъ-Литовскѣ, на прилагаемыхъ при семъ условіяхъ.

Подрядчикъ долженъ исполнить поставку свинца на точномъ основаніи сказанныхъ условій.

Утвержденіе послѣднихъ цѣнъ, оставшихся на торгу будетъ зависить отъ Военнаго Совѣта, съ тѣмъ, что если предложенныя цѣны на свинецъ будутъ признаны для казны не выгодными, то лицо, удержавшее за собою поставку, не должно имѣть на отказъ никакой претензіи къ казнѣ.

Для обезпеченія казны по исправной поставкѣ, предъ начатіемъ изустныхъ торговъ, долженъ быть представленъ залогъ на поставку свинца въ Ивангородъ 5,000 р., а въ Брестъ-Литовскъ 15,000 р., всего 20,000 руб. По окончаніи же торговъ залогъ долженъ быть представленъ согласно § 8 условій въ 20%, отъ суммы предложенной на поставку свинца.

Торгъ будетъ произведенъ изустный, съ допущеніемъ запечатанныхъ объявленій, но присылка означенныхъ объявленій отъ тѣхъ лицъ, которыя лично или чрезъ повѣренныхъ будутъ участвовать въ изустномъ торгу, воспрещается и подобныя объявленія не будутъ приняты ни въ какое соображеніе.

Лица, желающія вступить въ изустный торгъ, обязаны до приступленія къ нему не позже 11 часовъ утра назначеннаго дня, представить при прошеніи, на узаконенной гербовой бумагѣ, документы о своемъ званіи и залоги въ обезпеченіе неустойки.

Запечатанныя объявленія должны быть поданы лично или присланы по почтѣ съ такимъ разсчетомъ, чтобы поступили въ Военно-Окружный Совѣтъ Варшавскаго Округа не позже 11 часовъ утра, въ день назначенный для торга.

Запечатанныя объявленія, должны заключать въ себѣ: 1. Согласіе принять подрядъ на точномъ основаніи объявленныхъ условій безъ перемѣны; 2. Цѣны съ пуда свинца. Цѣны должны быть написаны прописью, а не цыфрами, и безъ всякихъ подчистокъ и поправокъ или съ оговорками объ нихъ. Въ цѣнахъ недопускается другихъ дробей кромѣ $^3/_4$, $^1/_2$, $^1/_4$, $^1/_8$ $^1/_{16}$ к. сер., 3 Мѣсто пребыванія, званіе, имя и фамилію лица, мѣсяцъ и число когда писано, 4. При объявленіи должны быть приложены документы о званіи лица, и 5. Залоги въ обезпеченіе неустойки.

Надпись на пакетѣ должна быть сдѣлана: „Объявленіе въ Военно-Окружный Совѣтъ Варшавскаго Военнаго Округа къ назначенному 8 (20) Мая 1869 г. торгу, на поставку въ Ивангородъ и Брестъ-Литовскъ свинца.

Объявленія заключающія въ себѣ условія въ чемъ либо не согласныя съ настоящимъ объявленіемъ или съ условіями, будутъ оставлены безъ всякихъ послѣдствій.

Г. Варшава, дня 29 Марта 1869 г.

Начальникъ Артилеріи,
Генералъ-Лейтенантъ, Дитерифъ.
Правитель дѣлъ, Полковникъ,
Сомовъ.
за Старшаго Адъютанта,
1—3 Колежскій Секретарь, Яковлевъ.

УСЛОВІЯ
на поставку свинца.

§ 1. Подрядчикъ обязывается поставить въ крѣпости въ Ивангородскую 10 т. пуд., а въ Брестъ-Литовскую отъ 20 т. до 30 т. пудовъ свинца. Точное количество свинца къ поставкѣ въ Брестъ опредѣлиться тотчасъ по окончаніи торга то есть по соображеніи оставжихся на оныхъ цѣнъ.

§ 2. Свинецъ долженъ быть поставленъ лучшаго качества и вполнѣ удовлетворялъ требованія инструкціи на пріемъ въ артилерію свинца, приложенной при приказѣ по артилеріи отъ 8 Іюня 1867 г. за N. 93.

§ 3. Доставка свинца въ Ивангородскую и Брестъ-Литовскую крѣпостныя артилерія должна быть произведена собственными средствами подрядчика безъ всякаго со стороны казны пособія и таковой свинецъ будетъ приниматься особою пріемною комисіею, согласно вышеозначенной инструкціи, копія съ которой при семъ прилагается.

§ 4. Комисія по пріемѣ совершенно годнаго свинца выдаетъ подрядчику установленную, на простой бумагѣ, квитанцію, съ означеніемъ въ оной количества принятаго свинца по каждой фирмѣ особо.

§ 5. Свинецъ долженъ быть поставленъ частями или въ одинъ разъ, въ Ивангородъ въ теченіе четырехъ, а въ Брестъ въ теченіе пяти мѣсяцевъ, считая сроки эти со дня заключенія контракта.

§ 6. Признанный Комисіею по инструкціи негодный къ употребленію въ артилеріи свинецъ, подрядчикъ обязанъ таковой забрать и вмѣсто его поставить въ продолженіи же контрактнаго срока годный свинецъ.

§ 7. Подрядчикъ, полученныя въ сдачѣ годнаго свинца квитанціи, представляетъ въ Варшавское Окружное Артилерійское Управленіе, которое дѣлаетъ на другой и не позже какъ на третій день распоряженіе объ асигнованіи подрядчику денегъ. Уплата денегъ будетъ производиться по выданнымъ подрядчику талонамъ асигновокъ этого Управленія изъ тѣхъ находящихся въ раіонѣ Варшавскаго Округа казначействъ, изъ которыхъ онъ пожелаетъ получать деньги.

§ 8. Для обезпеченія казны по исправной поставкѣ свинца, подрядчикъ обязанъ представить залогъ въ 20% стоимости подряжаемаго количества свинца, который будетъ храниться до окончанія поставки свинца. Подрядчику предоставляется внести залогъ наличными деньгами или законными процентными бумагами или же въ недвижимомъ имуществѣ закономъ допускаемымъ.

§ 9. Подрядчику предоставляется получить по заключеніи контракта, денежную ссуду или задатокъ подъ особый и вполнѣ благонадежный залогъ рубль за рубля, но не болѣе половины подрядной суммы и выгодныя такимъ образомъ деньги будутъ удерживаться у подрядчика въ надлежащей соразмѣрности при уплатѣ за свинецъ по каждой квитанціи.

§ 10. Подрядчикъ подвергается взысканію въ слѣдующихъ случаяхъ:

а) Если по объявленіи ему объ утвержденіи за нимъ подряда, въ теченіе двухъ недѣль, самъ или чрезъ своего повѣреннаго, не заключитъ контракта или откажется отъ подряда, то у него удержится полная неустойка, опредѣленная § 8 сихъ условій, 20% или 20 к. съ рубля.

Въ случаѣ отсутствія подрядчика, 2-хъ недѣльный срокъ считается послѣ того времени, которое нужно на посылку по почтѣ объявленія и на полученіе отъ него отвѣта.

б) Если не поставитъ въ опредѣленный срокъ всего количества свинца и о томъ не представитъ законныхъ причинъ освобождающихъ его отъ отвѣтственности, то съ него будетъ взыскано: за просрочку одной недѣли 4%, двухъ 8%, трехъ 12%, а за просрочку четырехъ недѣль полная неустойка 20%, съ суммы, на которую не будетъ поставлено свинца, и вмѣстѣ съ тѣмъ подрядчику какъ оказавшемуся неисправнымъ, отказывается въ поставкѣ свинца, который послѣ того будетъ заготовленъ на законномъ основаніи.

в) Дѣйствительный казенный убытокъ отъ передачи при покупкѣ свинца на счетъ подрядчика противъ контрактной цѣны.

г) Неустойку, а равно переплоченныя при покупкѣ свинца, деньги и задаточныя деньги, подрядчикъ обязанъ пополнить не далѣе мѣсяца, со дня предъявленія ему расчетъ; за дальнѣйшее же время будутъ взысканы узаконенные проценты на всю слѣдуему казнѣ сумму.

Во всѣхъ случаяхъ означенныхъ въ пунктахъ б, в, и г, § 10 сихъ условіо, подрядчикъ отвѣчаетъ не свыше залога положеннаго имъ по исправной поставкѣ свинца.

§ 11. За невыдачу подрядчику денегъ, причиющихся за поставленный свинецъ или въ задатокъ по внесенному на оный залогу, чрезъ двѣ недѣли по полученіи квитанціи въ пріемъ свинца или залога по жалобѣ подрядчика, казна выплачиваетъ ему по проценту въ мѣсяцъ за все просроченное время, свергъ двухъ недѣль, но ни въ какомъ случаѣ не вправѣ отказываться отъ поставки свинца.

§ 12. Для написанія контракта и копій съ онаго, подрядчикъ обязанъ доставить столько листовъ гербовой бумаги установленнаго достоинства, сколько таковыхъ дѣйствительно потребуется.

§ 13. Подрядчику предоставляется право передать поставку свинца другому лицу, на точномъ основаніи контракта и неиначе какъ съ разрѣшенія Начальника Артилеріи Варшавскаго военнаго округа.

§ 14. На основаніи 2-го примѣчанія къ 107 ст. инструкціи казначействамъ Царства Польскаго, подрядчикъ при полученіи изъ казначействъ находящихся въ Царствѣ Польскомъ платы за свинецъ обязанъ представить или листъ гербовой бумаги цѣною $^1/_{10}$ % съ выплачиваемой ему суммы, или же внести, вмѣсто гербовой бумаги, по разсчету деньги.

§ 15. Во всѣхъ случаяхъ изъ контракта проистекать могущихъ о коихъ въ настоящихъ условіяхъ не объяснено должно руководстоваться правилами, указанными въ сводѣ военныхъ постановленій и законами гражданскими сколько эти послѣдніе по свойству подрядовъ военнаго вѣдомства и по обстоятельствамъ дѣла приличны быть могутъ.

Г. Варшава дня 29 Марта 1869 года.

Начальникъ Артилеріи,
Генералъ-Лейтенантъ, Дитерифъ.
Правитель дѣлъ, Полковникъ,
Сомовъ.
за Старшаго Адъютанта,
Колежскій Секретарь, Яковлевъ.

ИНСТРУКЦІЯ
для пріема въ Артилерію свинца.

1. Свинецъ долженъ быть лучшаго качества и случайная примѣсь къ нему постороннихъ металовъ не должна превосходить опредѣленнаго предѣла, при которомъ свинецъ имѣетъ извѣстную степень ковкости и опредѣленный удѣльный вѣсъ, а потому о чистотѣ свинца судятъ по его ковкости и по величинѣ удѣльнаго вѣса.

2. Къ пріему свинецъ представляется партіями.

Когда представленная къ пріему партія состоитъ изъ нѣсколькихъ тысячь свинокъ, имѣющихъ одинъ видъ и одно и тоже клеймо, т. е. принадележатъ къ одной и той же фирмѣ, тогда для сокращенія работы слѣдуетъ подвергать испытанію изъ каждой тысячи свинокъ одну свинку безъ выбора; если же въ партіи одной и той же фирмы находится менѣе одной тысячи свинокъ то изъ этой партіи подвергать испытанію также одну свинку, и наконецъ если въ партіи находятся свинки различныхъ фирмъ, то примѣнять такое постановленіе къ каждой фирмѣ особенно, т. е. пробовать одну свинку изъ каждой тысячи, когда въ фирмѣ ихъ болѣе тысячи и одну свинку изъ фирмы, если свинокъ этой фирмы представлено къ пріему менѣе тысячи. Впрочемъ дозволяется пріемщику пробовать и по одиночкѣ каждую свинку, если онъ имѣетъ какой либо поводъ полагать, что качество свинца не во всѣхъ свинкахъ одинаково.

3. При пріемѣ свица прежде всего удостовѣряются въ томъ, что онъ не хрупокъ. Для этого отъ испытуемой свинки отрубаютъ небольшой кусокъ, кладутъ на наковальню и ударяютъ по немъ молоткомъ, причемъ свинецъ долженъ коваться хорошо и тогда всѣ другія свинки испытываются просто ударомъ молотка послѣ чего въ испытуемой свинкѣ опредѣляютъ удѣльный вѣсъ свинца. Если же кусокъ свинца отъ ударовъ молоткомъ трескается разсыпается въ куски и вообще оказывается хрупкимъ, то такой свинецъ возвращается подрядчику, какъ негодный для Артилеріи, потому, что содержитъ въ себѣ примѣсь постророннихъ металовъ превосходящую опредѣленный предѣлъ.

4. Свинецъ, не заключая въ себѣ примѣсы постороннихъ металовъ, можетъ быть хрупкимъ отъ того, что въ немъ, какъ примѣсь, заключается собственная его закись (соединеніе свинца съ кислородомъ), но если такой свинецъ будетъ переплавленъ съ прибавленіемъ угольнаго мусора, древесныхъ опилокъ, или какого нибудь смолистаго вещества, то закись возстановляется и свинецъ получается мягкій и ковкій. По этому подрядчику не воспрещается не принятый за хрупкость свинецъ переплавлять, и по возвращеніи ему такимъ образомъ ковкости, представляетъ вновь къ пріему.

5. Переплавленный подрядчикомъ свинецъ, представленный къ пріему вторично испытывается точно такъ какъ сказано въ §§ 2 и 3. Если при этомъ окажеся, что свинецъ куется хорошо, то приступаютъ къ опредѣленію его удѣльнаго вѣса. Если же напротивъ свинецъ при вторичномъ испытаніи отъ ударовъ молотковъ трескается, или разсыпается въ куски, то онъ бракуется, не опредѣляя удѣльнаго его вѣса въ этихъ свинкахъ, потому, что неуничтожившаися, и по переплавкѣ, хрупкость мужитъ доказательствомъ, что въ свинцѣ, дѣйствительно, находятся посторонніе металлы, вредящіе его качествамъ.

6. При опредѣленіи удѣльнаго вѣса: можно употреблять вѣсы двухъ родовъ, обыковенные химическіе, или особо для сего проэктированные, смотря потому, которые изъ нихъ имѣются подъ рукою въ крѣпостяхъ.

7. Представленный къ пріему свинецъ признается годнымъ, если удѣльный вѣсъ его равенъ 11,3 или болѣе этой величины. Свинецъ же котораго удѣльный вѣсъ будетъ менѣе этой величины, признается негоднымъ для артилеріи и возвращается подрядчику.

Г. Варшава, дня 29 Марта 1869 г.

Начальникъ Артилеріи,
Варшавскаго Военнаго Округа,
Генералъ-Лейтенантъ, Дитерифъ.
Правитель дѣлъ, Полковникъ,
Сомовъ.
за Старшаго Адъютанта,
1—3 Колежскій Секретарь, Яковлевъ.

N. D. 2475. *Начальникъ Влодавскаго Уѣзда.*

Влодавское Уѣздное Управленіе, симъ объявляетъ, что согласно разрѣшенію Финансоваго Управленія, отъ 30 Октября (11 Ноября) с. г. за N. 35146/17301, основанному на постановленіи Учредительнаго Комитета ст. 2124, въ присутствіи сего Управленія 29 Апрѣля (11 Мая) 1869 г. въ 12 часовъ утра будутъ производимы гласныя торги на продажу по Паулинскаго дома въ г. Влодавѣ N. 525 съ конюшнею и 77 квадратныхъ прентовъ земли находящейся подъ сказанными строеніями и огородомъ, начиная торги отъ суммы шестьсотъ руб. сер. Кромѣ изустныхъ торговъ дозволяются торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій, которые должны быть представлены до 12 часовъ дня вышеозначеннаго числа. Объявленія сіи вскриваются по окончаніи изустнаго торга. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить залогъ наличными деньгами или Государственными бумагами Имперіи и Царства, или же закладными листами Земскаго Кредитнаго Общества по нарицательной ихъ цѣнѣ равнющійся $^1/_{10}$ части оцѣночной суммы въ количествѣ 60 р. сер. Упомянутыя Государственныя и кредитныя бумаги должны быть съ надлежащими за истекшее время купонами.

Уплата денегъ казнѣ за проданную ею недвижимость производиться слѣдующимъ образомъ: а) $^1/_3$ часть оцѣночной суммы пріобрѣтатель имущества обязанъ внести въ Окружное казначейство не позже 30-ти дней со дня извѣщенія его объ утвержденіи торговъ, остальную же часть предноложенной на торгахъ суммы, покупщикъ обязанъ одновременно съ устройствомъ ипотеки пріобрѣтенной имъ недвижимости обеспечить внесеніемъ ея въ IV отдѣлъ ипотечной книги на первое мѣсто передъ прочими домами и отъ этой суммы со времени вступленія во владѣніе пріобрѣтенной недвижимости, уплачивать въ казначейство по 5% роста и по 2% на погашеніе капитала въ два полугодовые срока.

Прочія условія желающіе могутъ видѣть въ канцеляріи Влодавскаго Уѣзднаго Управленія.

Г. Влодава, 29 Марта 1869 года.

1—3 Начальникъ Уѣзда, (.....).

N. D. 2271. *Начальникъ Кальварійскаго Уѣзда.*

Объявляетъ ко всеобщему свѣдѣнію, что на основаніи предписанія Сувалкскаго Губернскаго Правленія отъ 1 Марта за N. 2089, будутъ производиться 15 (27) Мая сего года въ присутствіи Кальварійскаго Уѣзднаго Управленія въ 11 часовъ утра до 4 часовъ по полудни публичные торги посредствомъ запечатанныхъ объявленіи, на поставку матеріяловъ по заготовленію одежды для арестантовъ Кальварійской тюрьмы а именно: 1. Холста; а) льнянаго на чепцы и платки для женщинъ 334 арш. 2 верш.; б) пачеснаго на рубахи 6,199 арш. 10,45 верш. и в) паклянаго на подкладку къ одеждѣ 2227 арш. 10,61 верш. и 2. Сукна сѣраго: а) на одежду 1102 арш. 3,60 верш. и б) на одѣяла 1215 арш. Цѣны, съ которыхъ начнутся торги (in minus), назначены слѣдующія: за аршинъ льнянаго холста шириною въ 1 арш. $1/5$ верш. по 25 к. за аршинъ, пачеснаго хольста такой же ширины по 20 коп. за аршинъ, подкладочнаго холста той же ширины по 15 коп. за аршинъ сѣраго сукна для одежды, шириною 1 арш. 9,22 вер. по 75 к. и за аршинъ сукна шириною 2 арш. 0,46 верш. по 1 р. Желающіе принять на себя означенный подрядъ обязаны того же числа представить въ Управленіе лично или же прислать по почтѣ, или чрезъ своихъ довѣренныхъ, объявленія писанныя на гербовой бумагѣ 30 коп. достоинства, по нижеуказанной формѣ, съ приложеніемъ залога наличными деньгами или Государственными процентными бумагами въ размѣрѣ $1/10$ части всей заподрядной суммы, а именно: 370 руб. и кромѣ того на издержки по объявленію 10 р. а всего 380 руб. Подробные кондиціи торговъ могутъ быть разсматриваемые ежедневно кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней въ военно-полицейскомъ отдѣленіи Уѣзднаго Управленія, самыя объявленія должны быть писаны ясно, безъ подчистокъ, согласно указанной формѣ; онѣ будутъ приниматься въ Управленіи до 4 часовъ по полудни въ день, назначенный для торга; поданныя же послѣ 4 часовъ, хотябы заключали въ себѣ и самыя выгодныя условія, не будутъ приняты, равнымъ образомъ, объявленія писанныя неясно съ подчистками, или не согласно съ формою, хотя и внесутся въ реестръ поступившихъ объявленій не будутъ считаться незаконными. На конвертѣ, кромѣ адреса: „Начальнику Кальварійскаго Уѣзда", должно быть еще написано: Объявленіе на поставку матеріяловъ на заготовленіе одежды для арестантовъ Кальварійской тюрьмы.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе вызова Кальварійскаго Уѣзднаго Начальника, припечатаннаго въ N. 00, Сувалкскихъ Губернскихъ Вѣдомостей симъ объявляю, что поставку матеріяловъ на заготовленіе одежды для арестантовъ Кальварійской тюрьмы, я именно (означить матеріялы) объязываюсь принять на себя по слѣдующимъ цѣнамъ: аршинъ льнянаго холста по 00 к., пачеснаго по 00 к., подкладочнаго по 00 коп., аршинъ сѣраго сукна на одежду по 00 к., аршинъ сукна на одѣяла по 00 к., или же весь подряда объязуюсь исполнить за сумму 00 р. 00 к. (писать прописью), на условіяхъ предписанныхъ для сей поставки. Въ видѣ временнаго залога и на издержки по объявленію представляю 00 руб. 00 к. наличными деньгами или Государственными процентными бумагами которыя въ случаѣ, если подрядъ не останется за мною, получу самъ при торгахъ, или прошу выслать на мой счетъ въ городъ или мѣстечко NN., мѣсто жительства моего въ NN., писалъ такого то дня мѣсяца и года, затѣмъ четко и ясно подписать званіе имя и фамилію.

Г. Кальварія, Марта 19 дня 1869 года.
2—3 Штабсъ Ротмистръ, (. . . . .).

N. D. 2425. *Гарволинское Уѣздное Управленіе.*

Объявляетъ, что на основаніи рѣшенія Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія 4 Февраля с. г. за N. 795 въ присутствіи Гарволинскаго Уѣзднаго Управленія во II мъ срокѣ 28 Апрѣля (10 Мая) с. г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться торги посредствомъ запечанныхъ объявленій на отдачу въ 3-лѣтнѣе арендное содержаніе дохода Желеховской городской касы съ скотобойни, начиная отъ уменьшенной на $1/4$ часть арендной суммы нынѣ уплачиваемой т. е. отъ суммы 382 руб. 50 коп. въ годъ; желающіе торговаться обязаны приложить къ объявленіямъ своимъ касовую квитанцію на внесенный ими залогъ въ суммѣ 38 р. 25 к. с. равняющійся $1/10$ части суммы съ коей начнутся торги, залогъ этотъ неустоявшимъ въ торгахъ, тотчасъ будетъ возвращенъ; залогъ же лица за коимъ останется аренда пополненный тотчасъ послѣ торговъ неявится изъ присутствія до размѣра $1/5$ части годичной платы объявленной имъ за сказанную аренду, будетъ отосланъ въ Польскій Банкъ для приращенія процентами. Объявленіе должно быть писано четко, чисто и безъ всякихъ ошибокъ, по прилагаемой у сего формѣ, въ случаѣ же отступленія отъ оной, а равно несвоевременной подачи, объявленія т. е. послѣ 12 часовъ срока назначеннаго для торговъ; таковое принятe не будетъ. Торговыя условія могутъ быть разсматриваемы въ Желеховскомъ Магистратѣ а равно и Гарволинскомъ Уѣздномъ Управленіи во всѣ присутственные дни.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Гарволинскаго Уѣзднаго Управленія въ . . . N. Сѣдлецкихъ Губернскихъ Вѣдомостей, даю сію подписку въ томъ, что желая взять въ аренду доходъ Желеховской городской касы отъ убоя скота на городской скотобойнѣ, обязуюсь платить въ годъ сумму (прописью и цифрами) и исполнять всѣ торговыя условія, которыя мнѣ достаточно извѣстны; причемъ прилагаю касовую квитанцію на 38 р. 25 к. внесеннаго мною залога, который въ случаѣ непризнанія за мною торговъ, прошу мнѣ возвратить на руки и отослать на мой счетъ въ N. мѣсто постояннаго моего жительства. Писать въ N. мца и дня 1869 г.

(Подписать имя и фамилію),

Г. Гарволинъ, д. 29 Марта 1869 г.
Начальникъ Гарволинскаго Уѣзда,
1—3 (. . . . . .).

N. D. 2106. *Магистратъ Города Влоцлавска.*

Симъ объявляетъ, что 18 (30) Апрѣля с. г. въ 12 часовъ полудня въ третье мъ срокѣ въ присутствіи здѣшняго Магистрата будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ деклараціи на перестройку улицъ въ г. Влоцлавскѣ: Циганки и Жабей. Торги начнутся отъ назначенной по смѣтѣ суммы 1,101 руб. 35 коп. за вычетомъ неподлежащихъ подряду 148 рублей сер. $5^{1}/_{2}$ коп. сер., часть коихъ назначена по смѣтѣ на присмотръ за работами и непредвидимыя издержки и часть въ распоряженіе Варшавскаго Губернскаго Правленія. Желающіе принять участіе въ этихъ торгахъ обязаны приложить къ деклараціи квитанцію одной изъ городскихъ касъ Влоцлавскаго Уѣзда на представленный залогъ въ количествѣ 110 р. 15 к. с. Подробныя условія къ торгамъ и смѣту, желающіе могутъ разсмотрѣть въ Магистратѣ ежедневно кромѣ табельныхъ и праздничныхъ дней.

Г. Влоцлавскъ, д. 13 Марта 1869 г.
2—3 Президентъ, Добровольскій.

Форма деклараціи.

Я ниже подписавшійся (означить имя, отечество и прозваніе (житель города или деревни NN. согласно объявленія, Влоцлавскаго Городоваго Магистрата отъ 13 Марта с. г. за N. 631 обязываюсь произвесть перестройку улицъ въ г. Влоцлавскѣ Циганка и Жабей, на предъявленныхъ къ торгамъ кондиціяхъ за общую сумму (писать прописью) квитанцію NN. городской касы на внесенный мною залогъ 110 руб. 15 к. с. при семъ представляю, который въ случаѣ неоставленія за мною торговъ получу обратно самъ, или прошу на мой счетъ отослать туда то. Мѣсто моего постояннаго жительства въ городѣ или деревни NN.

Писано въ городѣ или деревни NN. мѣсяца N. числа N. 1869 года.

N. D. 2242. *Ново-Радомское Уѣздное Управленіе.*

По постановленію Новорадомскаго Уѣзднаго Управленія, въ одинадцать часовъ утра, 6 (18) числа Мая мѣсяца с. г. въ Новорадомскѣ на площади, возлѣ Магистрата будетъ производимыя Уѣзднымъ Секвестраторомъ въ присутствіи Бургомистра, торги на продажу арестованныхъ въ имѣніи Крушина Помѣщика Князя Евгенія Любомирскаго, шестисотъ штукъ тонкорунныхъ овецъ, оцѣненныхъ въ 1,200 рублей серебромъ, за недоимку срочныхъ платежей по казенному займу въ 1867 г. 587 р. $27^{1}/_{2}$ коп. и съ 1868 года 590 р. $62^{1}/_{2}$ коп. сер., а всего за недоимку въ суммѣ 1,177 руб. 90 к. сер.

Г. Новорадомскъ, Марта 21 д. 1869 г.
2—3 Начальникъ Уѣзда, (. . . . .).

N. D. 2454. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.*

Podaje do wiadomości, że na żądanie Stanisława Krosnowskiego byłego Podpułkownika Inżynierji, obecnie emeryta, w mieście Warszawie przy ulicy Wareckiej Nr. 1253 a zamieszkałego, oraz na żądanie Moška Bessera, Izraela Gerdera i Synuchy Marmura handlujących w mieście Chęcicach Okręgu i Gubernji Kieleckiej zamieszkałych, w poszukiwaniu sum rsr. 3450 z procentem, rs. 2,135 z procentem, rsr. 546 i rs. 1,700 z procentami, rs. 1,020 i rs. 187 kop. 50 z procentami aktem Komornika przy Trybunale w Radomiu urzędującego Wiktora Wylazłowskiego dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1867 r. zajęte zostały na przymuszoną sprzedaż dobra ziemskie Wacławów w gminie Jaworznia Powiecie i Gubernji Kieleckiej a Okręgu Szydłowieckim, pod jurisdykcją Trybunału Cywilnego w Radomiu położone i należące do Władysława i Konstantego braci Wzdulskich w dobrach Kraszewice i Sokolej Górze, w gminie Masłowice Okręgu Radomskim Powiecie Noworadomskim Gubernji Petrokowskiej zamieszkałych, którzy nabyli te dobra od poprzedniego ich właściciela Edwarda Wzdulskiego w dobrach Kłucku Okręgu Konieckim Powiecie Końskim Gubernji Radomskiej gminie Miedzierza zamieszkałego. Dobra te składają się z 18 włók miary nowopolskiej lasu od dóbr Micigozda odłączonych i stanowią jeden kawał ziemi żadną obcą własnością nieprzedzielonej i mają takie budowle: dom z drzewa w węgieł postawiony gontem kryty przez Mateusza Pacholczyka gajowego lasu Wacławów pilnującego, rocznej pensji rs. 18 i 15 korcy ordynarji od właścicieli pobierającego zamieszkały, stodołę i oborę z drzewa w słupy wystawioną pod jednym gontowem dachem, studnię w podwórzu drzewem cembrowaną i dół na kartofle z wierzchu drzewem nakryty. W dobrach tych jest pole za domem rozległości przybliżenie 40 prętów zawierające i cztery łąki około 15 mórg wynoszęce, i to wszystko przez pomienionego gajowego używane. Las zaś Wacławów zwany z łączkami i osadą gajowego zawiera 540 mórg nowopolskich i pod względem drzewostanu uważać go należy jako składający się z trzech odmiennych poddziałów, jako to: podział pierwszy od strony wschodniej, położenie równe, grunt piaszczysty z cienką warstwą ziemi roślinnej, sosna 25 do 30 letnia średnio zwarta zagęszczona młodością tego gatunku do 15 letnią, od strony północnej położenie równie z cienką warstwą ziemi roślinnej, czarnoziem spodem ił sosna 40 do 50 i 60 letnia średnio miejscami dobrze zwarta, gdzieniegdzie zagęszczona sosną, jodło i świerkiem 15, 20 do 25 lat. Podział drugi, od strony południowej ku zachodniej położenie niskie, wilgotne, grunt kamienisty wierzchem czarnoziem spodem ił, świrk, jodła nieco sosna 50, 60 do 70 letnia średnio miejscami źle zwarta podrosła młodzіżą tychże gatunków oraz grabem, osiciną, dębiną 10 do 15 letniemi, przetknięty pojedynczym dębem 100, 120 do 150 letnią oraz lipą 80 do 90 letnią. Podział trzeci, od strony południowej położenie wilgotne niskie nad rzeczką, grunt czarnoziem, spodem ił, olsza 20, 25 do 30 letnia średnio zwarta zagęszczona młodzieżą 10 do 15 letnią, gdzieniegdzie przerosła pojedynczym świrkiem. Pod względem użyteczności na całej tej przestrzeni leśnej drzewo zdatne jest na różne potrzeby gospodarskie: żerdzie, łaty, krokwy, płatwy i budowlane i łatwo pozbyte być może na potrzeby mieszkańców okolicy i na sążnie do fabryk żelaznych w sąsiedztwie będących lub do miasta gubernjalnego Kielc.

Włościanom wsi Micigozda służy prawo pasania swego bydła w lesie powyższym. Na zasadzie świadectwa przez kasę gubernjalną Kielecką pod d. 10 Maja 1867 r. N. 945 wydanego z dóbr Wacławowa żadne podatki gruntowe opłacane nie bywają.

Akt zajęcia doręczony Pisarzowi Sądu Pokoju w Sydłowcu Karolowi Styczakowskiemu d. 22 Listopada (4 Grudnia) 1867 r. i Wójtowi gminy Jaworznja Piotrowi Włodarczykowi d. 24 Listopada (6 Grudnia) 1867 r. wniesiony do księgi wieczystej dóbr Wacławowa dnia 8 (20) Grudnia 1867 r., a wwisany do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu d. 22 Grudnia (3 Stycznia) 1867/8 r. Pierwsze ogłoszenie warunków licytacyjnych nastąpi d. 13 (25) Lutego 1868 r. o godz. 10 z rana na posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Obszerniejszy opis dóbr i warunki będą do przejrzenia w kancelarji Pisarza Trybunału i u Rytla Franciszka Patrona w Radomiu mieszkającego sprzedaż popierającego.

Radom d. 23 Grud. (4 Stycz.) 1867/8 r.
w z. Bader, Podpisarz.

Jako kopja tego obwieszczenia wywieszoną została w dniu dzisiejszym na tablicy izby audjencjonalnej Trybunału tutejszego, poświadczam.

Radom d. 23 Grudnia (4 Stycz.) 1867/8 r.
w z. Bader, Podpisarz.

Kopja niniejszego obwieszczenia na stemplu kop. 15 odpisaną, takową na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału Cywilnego Radomskiego w Radomiu posiedzenia swe odbywającego d. 23 Grudnia (4 Stycznia) 1867/8 roku wywiesiłem, jak widymata powyżej przekonywa.

Swiadczę, Mikołaj Pajączkowski,
W. T. C. w Radomiu.

Po odbyciu trzech publikacij warunków licytacyjnych w dniach 13 (25) Lutego, 27 Lutego (10 Marca) i 12 (24) Marca 1868 r. termin do przygotowawczego przysądzenia oznaczony był na dzień 18 (30) Kwietnia 1868 r., w którym się ono odbyło i za sumę rs. 4,000 dobra Wacławów temczasowo Stanisławowi Krosnowskiemu przysądzono z wyłączeniem terminu do ostatecznej sprzedaży na dzień 5 (17) Czerwca 1868 r. Lecz termin ten spełzł, dla założonej przez Wzdulskich apelacji, która gdy wyrokami Sądu Apelacyjnego, z dnia 22 Maja (3 Czerwca) i 11 (23) Czerwca 1868 r. i Rządzącego Senatu z dnia 22 Stycznia (3 Lutego) r. b. oddaloną została, więc Trybunał Cywilny w Radomiu wyrokiem z dnia 28 Marca (9 Kwietnia) r. b. termin do ostatecznego przysądzenia na d. 14 (26) Maja r. b. godzinę 10 z rana wyznaczył.

Radom d. 28 Marca (9 Kwiet). 1869 r.
1—1 Szczuka, Pisarz.

N. D. 2461. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kielcach.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Ludwika Kozłowskiego byłego właściciela dóbr Ogrodzieniec w mieście Warszawie, Powiecie i Gubernji Warszawskiej, w domu pod Nr. 1055e zamieszkałego, a obrane zamieszkanie w mieście Gubernjalnem Kielcach u Ludwika Krzyszkowskiego Patrona Trybunału mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 19,000 z większej sumy 25,000 rs. na dobrach Ogrodzieniec w dziale IV, pod Nr. 45 ubezpieczonej, z procentem $5^{0}/_{0}$ od dnia 12 (24) Czerwca 1865 r. biegnącym, różnicy kursu od kwoty rs. 6,000 w listach zastawnych na poczet sumy rub. sr. 25,000 uplaconej, wynoszącej rub. sr. 276, tudzież kosztów egzekucyjnych, z mocy kontraktu kupna i sprzedaży na dniu 26 Lutego (10 Marca) 1863 r. przed Aleksandrem Bryndzą Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie i aktów z dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1863 roku i dnia 28 Października (9 Listopada) 1863 r. przed Władysławem Pyrkosz Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach, wreszcie aktu z dnia 22 Października (3 Listopada) 1863 roku, przed Augustem Zawadzkim Rejentem Kancelarji w Pilicy zeznanych, od właścicieli dóbr Ogrodzieńca Schai Lipschitza w mieście Warszawie Powiecie i Gubernji Warszawskiej, w domu pod N-mer 1796 Meschalina i Nathana Horowitzów w mieście Petrokowie, Powiecie i Gubernji Petrokowskiej i Abrama Rozenblat w mieście Przedborzu w Okręgu sądowym Koneckim, Gubernji Radomskiej zamieszkałych, a obrane zamieszkanie w dobrach Ogrodzieniec, jurisdykcji Sądu Pokoju w Pilicy, Gubernji Kieleckiej mających, aktem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kielcach Feliksa Łuniewskiego z dnia 18 (30) Czerwca, 19, 20, 21, 24, 25, 26 i 27 Czerwca (1, 2, 3, 6, 7, 8 i 9 Lipca) 1858 roku zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymusowego wywłaszczenia

Dobra ziemskie Ogrodzieniec,

składające się z pozostałych realności przy właścicielach w mieście Ogrodzieniec, z folwarków: Podzamcze i Karlin, zabudowań fabrycznych w Józefowie i przyległości w wsiach Ryczów, Morus, Zelazko, Szrubarnia i Centurya, jednę księgę wieczystą mające, w parafji Ogrodzieniec, gminach Kromołow, Rokitno, Złożeniec i pod Magistratem miasta Ogrodzieńca, jurisdykcji Sądu Pokoju w Pilicy w Powiecie Olkuskim, Gubernji Kieleckiej, zaś co do attynencji Centurya, w Powiecie Bendzińskim, Gubernji Petrokowskiej położone, graniczące od wschodu z dobrami Lgota i Giebło, od południa z dobrami Pilica, Smoleń, Kwaśniów, Ryczówek, Rodaki i Rokitno, od zachodu z dobrami Rokitno, od północy z dobrami Bzów, Kromołów i Lgota, odległe od miasta Olkusza mil $3^{1}/_{2}$, Kielc mil 15, Pilicy $1^{1}/_{2}$ mili, Kromołowa mila 1, od stacji kolei żelaznej Zawiercie mila $1^{1}/_{2}$

Dobra te mają ogólnej rozległości około $4920^{1}/_{2}$ morgów 300-prętowych, albo przez przybliżenie dziesiatym 2460, a mianowicie: grunta pod budowlami około morgów 14, ogrodami owocowemi $3^{1}/_{2}$, warzywnemi 2, gruntów ornych pszennych klasy II, około morgów 20, żytnich klasy II i III, około morgów $555^{1}/_{2}$, w łąkach 58, w pastwiskach $48^{1}/_{2}$, w lasach, zaroślach z nieużytkami, w skałach i górach 4204, w wodach i stawach 15.

W dobrach tych są następujące budowle:

1. Na folwarku Podzamcze: dwór murowany z przystawką, jedną murowaną, drugą drewnianą na prewet, gontem kryty i pod nim piwnica murowana, tudzież przygotowane fundamenta na wystawić się mający większy dom, okólnik z kamienia murowany, w którym stajnia z wozownią i obora, oraz piętrowe kurniki z kamienia pod gontem, folwark z drzewa tynkowany, lodownia, spichrz pod którym piwnica, murowane pod gontem w gumnie oparkanionym murem, a w części sztachetami i płotem, szopa na słupach drewnianych, dwie stodoły z drzewa w filary murowane na podmurowaniu, w pierwszej z nich młocarnia, sieczkarnia i zewnątrz kierat, przy drugiej przystawione dwie szopy na słupach drewnianych, owczarnia, karczma zajezdna murowane, w tyle karczmy stajnia wjezdna z dwoma ścianami z drzewa, kuźnia czworak z drzewa, wszystkie te budynki gontem kryte; na górze zwaliska starożytnego zamku i kaplica należąca do włościan, a około zabudowań ogrodzenia.

2. W mieście Ogrodzieńcu: dom murowany, w tyle którego przybudowano drewniane: drwalnia, spiżarnia i prewet, austerja ratusz zwana z stajnią zajezdną murowane, młyn wodny z oborą, szopą i stodołą z drzewa pod gontem z którego Piotr Jasza młynarz płaci rocznie czynszu rs. 7 kop. 50, dom mieszkalny przy gorzelni i browar piwny w jednym budynku z aparatem, kotłem do piwa i wszelkiemi naczyniami, wołownia, wszystkie te budynki murowane, gontem kryte, piwnica murowana tarcicami kryta, szopa, w rogu w której mieszkanie strycharza i piec do wypalania cegły.

3. W Józefowie: piec wielki do topienia rudy

[750]

i przy nim dwa koła od maszynerji, dom, karczma z zajazdem, młyn z mieszkaniem, wszystkie z drzewa pod gontem, w posiadaniu Joachima Lubas młynarza gruntami obdarowanego, za opłatą czynszu rs. 9 zostający.

4. W atynencji Centurja: leżącej w parafji Chechło, gminie Rokitno, młyn z mieszkaniem z drzewa pod gontem w posiadaniu Dawida mielarza, z którego opłacać winien czynszu rocznie rs. 9 i takiż młyn w posiadaniu Jakóba Moll młynarza będący, z którego płacić winien rocznie czynszu rs. 9.

Grunta i zabudowania do powyższych 4-ch młynów należące, przez Komisję włościańską przyznane są na własność młynarzy.

Wreszcie olearnia z drzewa, tartak na podmurowaniu w słupy.

5. We wsi Ryczow. Karczma murowana z kawałkiem ściany z drzewa pod gontem i przy nim zwaliska z zajazdu.

6. W atynencji Szrubarnia i Zelazko: budowli dworskich nie ma i szynk odbywa się w chałupie włościanina za procent od wyszynkowanej wódki.

7. We wsi Kiełkowicach: karczma murowana z przystawioną stajnią zajezdną z drzewa na podmurowaniu pod gontem.

8. Na folw. Karlin: stodoła z drzewa w filary murowane wraz z spichlerzykiem murowanym, stodoła gontem kryta, stodoła z drzewa w filary murowane częścią pod słomą, częścią pod gontem: owczarnia i chlewy w której ściany poprzeczne murowane, podłużne drewniane, pod gontem i zwaliska po murowanej gorzelni. Oprócz tego na łąkach dworskich, stodoła z drzewa pod gontem na skład siana i chlewik z chrustu w słupy drewniane pod słomą i przy łamie kamienia piec wapienny pod gontem.

W mieście Ogrodzieńcu jest kościół parafjalny.

W lasach w 31 nomenklaturach w akcie zajęcia szczegółowo opisanych przeważa sosnina, dębina, a obok tego jedlina, brzezina, świerki, buki i graby.

W dobrach tych były dawniej fabryki żelazne, dziś nie istniejące, lecz znajdują się kopalnie rudy żelaznej i gliny na cegłę, kamienia ciosowego, paskowego i wapiennego.

W mieście Ogrodzieńcu źródło dostarczające wody na gorzelnią i do młyna; w atynencji Józefów staw zniszczony i rzeczka Pszemsza zwana i staw zarybiony dostarczający wody na młyn; w atynencji Centurja rzeczka Niececa i staw zarybiony, wreszcie w Podzamczu przy karczmie Józefowie, Karlinie i przy gorzelni studnie.

Dochody w dobrach tych z propinacji około 1337 rs., z młnów rsr. 40, z rybołowstwa rsr. 30, z cegielni rs. 100, z wapna rs. 100 i oprócz tego dochód z gorzelni i browaru piwnego nie dający się oznaczyć.

Wraz z dobrami zajęte zostały młocarnia z sieczkarnią powyżej przy budowlach zamieszczone, wozów kutych 4, pługów 10, radeł 10, bron 20, młynek 1, chomont fornalskich 20, siodeł 2, koni fornalskich 16, wołów 2.

Wedle świadectwa Kasy Olkuskiej z dóbr tych opłacają się następujące podatki:

a) Z Podzamcza: podatek gruntowy rs. 244 kop. 39, dodatkowy rs. 129 kop. 52½, podymne rs. 12—50% rs. 6.

b) Ryczolowa: podymne rs. 4—50% rs. 2.

c) Karlina: podymne rs. 4—50% rs. 2.

d) Kiełkowic: podymne rs. 4 - 50 rs. 2.

e) Józefowa: podymne rs. 8 50% rs. 4.

Razem rs. 421 kop. 91½, nie licząc opłat od ubezpieczenia szarwarku i opłaty z propinacji jako nie mające stałej normy.

Oprócz tego właściciel opłaca rocznie na Wójta gminy Komołów rs. 66 i na Magistrat miasta Ogrodzieńca rs. 30.

Grunta na rzecz włościan w skutek Najwyższego Ukazu przeszłe wynoszą w ogóle morgów 4205 prętów 156, za które wynagrodzenie likwidacyjne w sumie rs. 32,322 kop. 62 zostało wypłacone, a przyznane im służebności: pastwiska i leśne są po szczegółowo opisane w akcie zajęcia i w dziale III, pod Nr. 17 wykazu hypotecznego.

Z miasta Ogrodzieńca czynsz dawniej wynosił rs. 293 kop. 60, a w chwili zajęcia nie było jeszcze sprawdzenia tabel likwidacyjnych tegoż miasta.

Kopja zajęcia doręczoną została w dniu 27 Czerwca (9 Lipca) 1868 roku Wójtowi gminy Kromołów Stanisławowi Gorasz Burmistrzowi miasta Ogrodzieniec Mieczysławowi Barzanka, Wójtowi gminy Rokitno, Janowi Gola, Wójtowi gminy Złożeniec Janowi Żak i Pisarzowi Sądu Pokoju w Pilicy Julianowi Bagieńskiemu, zajęcie to wniesione zostało do księgi wieczystej dóbr Ogrodzieniec i do księgi zaaresztowań Trybunału Cywilnego w Kielcach dnia 6 (18) Stycznia 1869 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Kielcach w miejscu zwykłych posiedzeń domu pod Nr. 189, dnia 25 Lutego (9 Marca) 1869 r. o godzinie 10 rano, a dwie następne co dwie niedziele

Warunki licytacyjne i bliższe objaśnienia przejrzane być mogą w biurze podpisanego Pisarza Trybunału i u Ludwika Krzyszkowskiego Patrona w mieście Kielcach zamieszkałego, sprzedaż tę popierającego.

Kielce dnia 8 (20) Stycznia 1869 roku.

Hermanowicz.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Kielcach, dnia 8 (20) Stycznia 1869 r.

Hermanowicz.

A po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, termin do licytacji przedstanowczej w miejscu i sposobie jak wyżej od sumy rs. 79,446 kop. 38, a gdyby tej nikt nie ofiarował w tym samym terminie i bez nowych obwieszczeń od ⅔ części tegoż szacunku, to jest rs. 52,964 kop. 25⅓, odbyć się mającej, oznaczony został na dzień 25 Kwietnia (7 Maja) 1869 roku godzinę 10-tą z rana.

Kielce d. 25 Marca (6 Kwietnia) 1869 r.

1—1 Hermanowicz.

N. D. 2482 *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kielcach.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Marcelego i Heleny z Chronowskich Masłowiczów małżonków, obywateli krajowych, w dobrach własnych Kamienna w Powiecie Pińczowskim Gubernji Kieleckiej zamieszkałych, w poszukiwaniu sum dla Heleny Masłowiczowej rs. 2,700 z większej rs 4500 pod № 13b i rs. 3000 pod № 14b a dla Marcelego Masłowicza rs. 1,579 kop 89 pod № 19 działu IV na dobrach Kuzki zabezpieczonych, z procentem 5% od sum tych od d. 12 (24) Czerwca 1868 r. wreszcie rs. 500 na koszta subhastacji pod № 4 działu III zapewnionych z mocy kontraktu kupna i przedaży przed Władysławem Pyrkosch Rejentem d. 14 (26) Czerwca 1862 r. zawartego, od Józefa Paszkowskiego dziedzica tychże dóbr, a w dobrach własnych Zakrzów w Powiecie Pińczowskim Gubernji Kieleckiej zamieszkałego poszukiwanych, aktem Feliksa Łuniewskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kielcach, w d. 11 (23) i 12 (24) Listopada 1868 r. zajęte zostały na przymusową przedaż.

DOBRA ZIEMSKIE

Kuzki, z przyległościami w parafji Szkalbmierskiej, Gminie Boszczynek, jurysdykcji Sądu Pokoju w Szkalbmierzu, Powiecie Pińczowskim Gubernji Kieleckiej położone, dobra te mają rozległości 300 pręt. morg około 320 albo dziesiatyn 164, t. j. gruntu ornego mórg około 292, łąk mórg 15, ogrodów owocowych mórg 4 warzywnych mórg 2, nieużytków mor. 1, wód mor. 1, i pod budowlami mórg 5. Gleba ziemi glinka z próchnicą, spodem glina żółta.

Budowle w tychże następne: a) Dwór z drzewa tynkowany pod gontem i słomą, b) kurnik przy tym z drzewa, c) chlewik w słupy z drzewa, ściany z chrustu pod słomą, d) kloaka z drzewa pod gontem, e) drwalnia w ogrodzie zdezelowana pod słomą, f) czworak z drzewa pod gontem dla czeladzi, przy tymże studnia z kołem pod dachem, g) kuźnia z drzewa zdezelowana, h) owczarnia, obory i stajnie, mają ściany z gliny na podmurowaniu, pad gontem i słomą, i) 3 stodoły w czworokąt w słupy drewniane, ściany z chrustu pod słoma, od frontu parkanem z chrustu z bramą zamknięte, w jednej z tych jest śpichrz z drzewa, przy stodołach w ogrodzie studnia. Budynki są w stanie średnim.

Włościan posiadających dawniejsze osady 14, świeżo obdarowanych 5, ogólna przestrzeń nadana włościanom wynosi mórg 69 pręt. 48, którym służy prawo pasania po ugorach i ścierniach dworskich i na łąkach po zebraniu siana i potrawu. Opłaty Skarbu wynoszą ogółem rocznie rs. 233.

Kopje zajęcia doręczone zostały Wójtowi Gminy Boszczynek Walentemu Iwan i Pisarzowi Sądu Pokoju w Szkalbmierzu Ludwikowi Majchrowskiemu dnia 13 (25) Listopada 1868 roku.

Wniesiono zaś do księgi wieczystej d. 2 (14) Stycznia r. b. a do księgi Trybunału Cywilnego w Kielcach d. 7 (19) Stycznia t. r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków przedaży odbędzie się na audjencji publicznej tegoż Trybunału d. 25 Lutego (9 Marca) r. b.

Warunki wreszcie licytacyjne i szczegółowe opisanie dóbr zajętych, mogą być przejrzane w biórze podpisanego Pisarza Trybunału, i u Aleksandra Kalinki Patrona w Kielcach zamieszkałego sprzedaż popierającego.

Kielce d. 8 (20) Stycznia 1869 r.

Hermanowicz.

Wywieszono na tablicy Trybunału.

Kielce d. 8 (20) Stycznia 1869 r.

Hermanowicz.

Po odbyciu 3ch publikacji termin do przysądzenia przygotowawczego naznaczony został na d. 29 Kwietnia (11 Maja) r. b. w którym licytacja rozpocznie się od rs. 15,000, a gdyby tej nie dano, to od ⅔ tejże sumy.

Kielce d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1869 r.

1—1 Hermanowicz.

N. D. 2155. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Arona Bodicha handlującego, w mieście Płońsku Okręgu Płockim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Franciszka Lebensztej Patrona w Płocku zamieszkałego, obrane mającego, w egzekucji sądowej z mocy prawnych tytułów przeciwko Janowi-Mateuszowi dwóch imion Włoczewskiemu, Sztabs-Kapitanowi 8 piechotnego Estlandzkiego pułku; w mieście Krasnem Siele gubernji Petersburgskiej Cesarstwie Rosyjskiem konsystującemu, rozwiniętej, Józef Lubinkowski Komornik przy Trybunale tutejszym aktem w d. 1 (13) Września 1866 r. rozpoczętym, a dnia 6 (18) Września t. r. ukończonym, zajął na sprzedaż w drodze przymusowego wywłaszczenia część na wsi Włoczewie lit. C. S. D. K., w gminie Sikorz O-gu Płockim położoną, własnością tegoż Włoczewskiego będącą, której opis jest następujący:

Zajęta część wsi Włoczewa jest odległą od miast: Dobrzynia nad Wisłą i Bielska o wiorst 14, a od Płocka o wiorst 21; składa się z rozmaitych działów gruntu, szczegółowo w akcie zajęcia opisanych, z których w środku wsi w siedliskach jest 17 działów, grunta zaś orne folwarczne podzielone są na trzy części, to jest: pole ozimne, jarzynne i ugorowe, a to ostatnie pole ma znowu dwie części.

Pierwsza część pola ugorowego składa się z 23 działów, druga część z 9 działów, pole jarzynne ma również dwie części, z których pierwszą składa działów 7, a drugą działów 36, pole ozimne ma działów 14.

Ogólna rozległość zajętych gruntów wynosi włók 11 mórg 21 prętów 250 miary nowopolskiej, a granice szczegółowych działów są w akcie zajęcia opisane.

Wieś Włoczewo graniczy; na wschód z wsią Trzebieniem, na północ z Dzięgielewem, na zachód z Karwosiekami i Suchodołem, na południe z Kamionkami.

Zajęta częśą Włoczewa lit. C. S. D. K. zostaje w dzierżawnem posiadaniu Felicjana Pniewskiego, z mocy kontraktu przed Antonim Wołowskim Rejentem w Płocku dnia 7 (19) Września 1866 roku, przez Joannę Włoczewską po Mateuszu Włoczewskim poprzednim właścicielu pozostałą wdowę i dożywotniczkę zeznanego, dzierżawa ta na lat trzy, to jest do dnia 12 (24) Czerwca 1869 roku służąca, umówioną została na rsr. 1.500 za lat trzy i kwotę tę Pniewski przy kontrakcie zapłacił.

Co do budowli te są:

A. Na dziale I. 1. Stodoła z bali na słupach słomą kryta. 2. Takaż druga stodoła. 3. Budynek stary z szachulcu w zamek i w słupy słomą kryty, dawniej dwór stanowiący, a obecnie na owczarnią przeznaczony.

B. Na dziale II. 4. Chałupa należąca do dworu z bali na słupach słomą kryta, z kominem z cegły surówki.

C. Na dziale V. 5. Chałupa z bali słomą kryta, z kominem z surówki, w tej chałupie mieszkają: Józef Chyżyński, Józef Majchrzak, Paweł Bugacy, dawniejsi kopcarze i Wojciech Jabłonski dawny parobek. 6. Szopa przystawiona do powyższej chałupy. 7. Stodółka z szopą z drugiej strony chałupy, obydwie z drzewa słomą kryte. 8. Chałupa z bali na słupach słomą kryta, z kominem z cegły surówki, w tej chalupie mieszka Piotr Rogoziński uwłaszczony, oraz ekonom dworski. 9. Stodoła z szopą z dylów w słupy słomą kryta, która należy do uwłaszczonych włościan.

D. Na dziale VII. 10. Chałupa z szopą z bali na słupach z kominem z surówki, w tej mieszka Józefa Obrębska wdowa sposobem zastawy w procencie od sumy rsr 225, mając ogród przy domu i w polu 18 zagonów do siewu.

E. Na dziale IX. 11. Chałupa z bali na słupach, słomą kryta, z kominem z cegły, w niej mieszkają Antoni Lewicki parobek i Jan Gach owczarz, uwłaszczeni.

F. Na dziale X. 12. Dom z szachulcu w zamek słomą kryty, z kominem z cegły, połowa tego domu należy do Marcina Jabłońskiego, a druga do Franciszka Jaskowskiego uwłaszczonego, oraz ogród i siedlisko.

G. Na dziale XVI. 13. Dom mieszkalny z bali na słupach słomą kryty, z kominem murowanym. 14. Stodoła z szopą. 15. Druga stodola. 16. Stajnie i chlewy. 17. Spichrz. 18. Szopy, wszystko z drzewa słomą kryte. 19. Gołębnik na słupie. 20. Trzy parski w ziemi do kartofli.

Co do gruntów te są klasy II i składają się: z siedlik, roli ornej, łąk, nieużytków, jako też lasów: olszowego i brzozowego, niemniej zarośli, jest także sadzawka obejmująca prętów 100 i jeziora w czterech miejscach, mające przestrzeni morgę 1 prętów 180, a na dziale 16 znajduje się ogród owocowy przestrzeni około pręt. 200, w którym są: śliwki, gruszki i wiśnie, ogród ten i podwórze są ogrodzone płotem z żerdzi, paśniki i błota mają przestrzeni mórg 2 prętów 280. Grunta włościan uwłaszczonych wynoszą mórg 11 prętów 250, włościanie żadnych powinności nie odrabiają, ani czynszów do dworu nie płacą, a grunta i budowle przez nich posiadane, zamieszczone zostały w akcie zajęcia, jedynie w celu uzyskania za nie wynagrodzenia.

Czyni się wzmianka, iż domu karczemnego w zajętej części niema, lecz istnieje we wsi Włoczewie propinacja trunków krajowych, którą dzierżawi Andrzej Dąbrowski, mieszkając w domu wynajętym na części Jarzyńskiego i płaci rocznej dzierżawy rs. 90, z czego na zajętą część przypada dla dzierżawcy rsr. 60, a resztę rs. 30 pobiera Jarzyński właściciel drugiej części.

W zajętej na sprzedaż części dóbr Włoczewa, niema żadnych zakładów ani fabryk, są tylko inwentarze gruntowe następujace: 1) koni roboczych różnej maści i lat sześć, 2) wołów pięć, 3) wozów dwa, 4) płużyc trzy, 5) bron drapaczy cztery, 6) półszorków sześć. 7) maszyna do młócenia zboża z sieczkarnią. W tej inwentarze zajęte łacznie z dobrami oszacowane są w góle na rs. 505 kop. 28, którą to kwotę dzierżawca Pniewski przy ekspiracji kontraktu zapłącić jest obowiązany.

Podatków z zajętej części opłaca się rocznie rs. 205 kop. 14½.

Akt zajęcia doręczonym został w d. 4 (16) i 10 (22) Sierpnia r. b. Aleksandrowi Sołncew Naczelnikowi powiatu Płockiego, Stanisławowi Sulikowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Płocku i Andrzejowi Nowakowskiemu Wójtowi gminy Sikorz. w których obrębie dobra Włoczewo są położone.

Wniesienie tego aktu do księgi wieczystej dóbr Włoczewo nastąpiło dnia 15 (27) Września r. b. a nadto akt ten w dniu 29 Września (11 Paddziernika) r. b. wpisanym został do księgi zaaresztowań w Trybunale tutejszym utrzymywanej.

Pierwsze ogłoszénie zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trybunału tutejszego d. 7 (19) Grudnia 1867 r. o godzinie 10 z rana poczem co dwa tygodnie po sobie idące druga i trzecia publikacja warunków nastąpi.

Akt zajęcia obejmujący w sobie szczegółowe opisanie budowli i granic każdego kawałka gruntu, niemniej warunki licytacyjne przejrzane być mogą u Franciszka Lebensztejn Patrona, który sprzedaż zajętej części dóbr Włoczewa prowadzić będzie, jak niemniej u Pisarza Trybunału tutejszego.

Wyciąg tego obwieszczenia wywieszono w dniu dzisiejszym na tablicy w sali ustępowej Trybunału, a drugi egzemplarz wydano Franciszkowi Lebensztejn Patronowi.

Płock d. 30 Wrześ. (12 Paźd.) 1867 r.

Michał Betlej.

Po odbyciu w dniu dzisiejszym przygotowawczego przysądzenia dóbr Włoczewo litt. C. S. D. K. w którym dobra te przysądzone zostały Franciszkowi Lebensztejn Patronowi sprzedaż popierającemu za sumę rsr. 3,000 termin do ostatecznego onych przysądzenia oznaczony został na audjencji Trybunału Cywilnego w Płocku na dzień 10 (22) Maja r. b. godzinę 10 z rana, w którym licytacja zacznie się od sumy rs. 3,000.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej.

Płock d. 27 Marca (8 Kwiet.) 1869 r.

1—1 A. Bielski.

N. D. 2493. Prawnie zajęte ruchomości meble jesionowe, machoniowe, palisandrowe, samowary, książki różne, porcelana, szkła różne, naczynia kuchenne, pokrowce, walizy, parasolki damskie, kubek i obrążki srebrne i t. p. sprzedane będą przez publiczną licytację na gruncie domu Nr. 495a. przy ulicy Danielewiczowskiej począwszy dnia 4 (16) Kwietnia r. b. od godz. 1 z południa i dni następnych, zawsze od godziny 1 z południa, oprócz niedziel i świąt chrześcijańskich, a w d. 7 (19) t. m. r. o godz. 10 rano pod Lwem; o godz. 11 rano na Sewerynowie, w d. 8 (20) t. m. i r. o godz. 10 rano na Grzybowie i dnia 10 (22) t. m. i r. o godz. 10 rano na Muranowie w Warszawie.

1—1 A. *Nowicki*, Komornik.

N. D. 2481. W dniu 4 (16) Kwietnia r. b. o godzinie 10 rano na placu Krasińskich i w dniu 8 (20) Kwietnia o godzinie 10 rano na placu S-go Aleksandra w Warszawie, w egzekucji Sądowej zajęte ruchomości, jako to: rądle miedziane, moździerze mosiężne, dywany, lichtarze, meble machoniowe i jesionowe i t. p. przedmiota przez publiczną licytację sprzedane będą.

1—1 *M. Magnuski* Komornik.

N. D. 2152. Podaje do powszechnej wiadomości: iż **Dowód Banku** wydany za Nr 23445 przypadkowo zaginął.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od dnia 28 Kwietnia 1869 roku to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Banku udowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Bankowych. 2—3—33

N. D. 2488. Podaje do powszechnej wiadomości, iż **Dowód Banku Polskiego**, wydany za Nr 14,918 przypadkowo zaginął.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od dnia 14 Maja 1869 r. to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Banku udowodnił, gdyż w przeciwnym razie, duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji Banku Polskiego. 1—3—4053

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.